2025/1919

26.9.2025

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2025/1919

ze dne 25. září 2025,

kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu a ukončuje šetření těchto výrobků pocházejících z Indie

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ([1]) (dále jen „základní nařízení"), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

1.1. Zahájení šetření

(1) Dne 8. srpna 2024 zahájila Evropská komise (dále jen „Komise") antidumpingové šetření týkající se dovozu určitých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Indie, Japonska a Vietnamu (dále jen „dotčené země") na základě článku 5 základního nařízení. Komise zveřejnila oznámení o zahájení v *Úředním věstníku Evropské unie* ([2]) (dále jen „oznámení o zahájení").

(2) Komise zahájila šetření na základě podnětu podaného dne 24. června 2024 Evropským ocelářským svazem (dále jen „EUROFER" nebo „žadatel"). Podnět byl podán jménem výrobního odvětví Unie, které se zabývá výrobou určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli, ve smyslu čl. 5 odst. 4 základního nařízení. Podnět obsahoval důkazy o dumpingu a výsledné podstatné újmě, které byly dostatečným důvodem pro zahájení šetření.

1.2. Celní evidence

(3) Komise zavedla prováděcím nařízením Komise (EU) 2024/2719 (dále jen „nařízení o celní evidenci") celní evidenci dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Indie, Japonska a Vietnamu ([3]).

1.3. Prozatímní opatření

(4) V souladu s článkem 19a základního nařízení Komise dne 14. března 2025 poskytla stranám souhrn navrhovaných cel a podrobné údaje o výpočtu dumpingových rozpětí a rozpětí dostatečných k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Zúčastněné strany byly vyzvány, aby se během tří pracovních dnů vyjádřily k přesnosti výpočtů. Komise neobdržela žádné připomínky týkající se přesnosti výpočtů.

([1]) Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1036/oj.

([2]) Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Indie, Japonska a Vietnamu (Úř. věst. C/2024/4995, 8.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4995/oj).

([3]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/2719 ze dne 24. října 2024, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Indie, Japonska a Vietnamu (Úř. věst. L 2024/2719, 25.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2719/oj).

(5) Prováděcím nařízením Komise (EU) 2025/670 ([4]) (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila Komise dne 7. dubna 2025 prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu.

1.4. **Následný postup**

(6) Po zveřejnění podstatných skutečností a úvah, na jejichž základě bylo uloženo prozatímní antidumpingové clo (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), žadatelé, následující vyvážející výrobci: Daido Steel Co., Ltd. (dále jen „Daido“), Formosa Ha Tinh Steel Corporation (dále jen „FHS“), Al Ezz Dekheila Steel Company S.A.E (dále jen „Ezz Steel“), Nippon Steel Corporation (dále jen „Nippon Steel“) a JFE Steel Corporation (dále jen „JFE“), skupina Hoa Phat Group, jakož i egyptská vláda a japonská vláda předložili svá písemná stanoviska k prozatímním zjištěním ve lhůtě stanovené v čl. 2 odst. 1 prozatímního nařízení.

(7) Stranám, které o to požádaly, byla poskytnuta možnost slyšení. Proběhla slyšení se společnostmi Ezz Steel, egyptskou vládou, společností Nippon Steel a japonskou vládou.

(8) Komise nadále vyhledávala a ověřovala všechny informace, které považovala za nezbytné pro svá konečná zjištění. Při formulování konečných zjištění zvážila Komise připomínky podané zúčastněnými stranami a v odůvodněných případech své předběžné závěry revidovala.

(9) Komise všechny zúčastněné strany informovala o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se rozhodla uložit konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla poskytnuta lhůta, během níž mohly k poskytnutí konečných informací zaslat připomínky.

(10) Stranám, které o to požádaly, byla rovněž poskytnuta příležitost ke slyšení. Byla uspořádána slyšení s egyptskou vládou, společností Ezz Steel (EZDK a EFS), japonskou vládou a společností Nippon Steel.

(11) Po poskytnutí konečných informací Komise obdržela připomínky od společností Daido, FHS, Hoa Phat Group, Nippon Steel, JFE, japonské vlády a svazu EUROFER.

(12) Některé připomínky předložené společností Nippon Steel byly přijaty, což mělo vliv na výši rozpětí újmy pro tohoto vyvážejícího výrobce a pro japonské spolupracující vyvážející výrobce nezařazené do vzorku. Nová rozpětí byla znovu poskytnuta v poskytnutí konečných informací dne 7. srpna 2025 všem stranám, kterým byla dána možnost předložit připomínky. Žádné připomínky nebyly obdrženy.

(13) Po poskytnutí konečných informací Komise zjistila, že nezávislý prodej stranám ve spojení ze strany odvětví Unie byl dvojnásobně započítán do údajů o spotřebě a prodeji uvedených v tabulkách 1, 3 a 4 obecného informačního dokumentu. Podíly dovozů z dotčených zemí a z ostatních třetích zemí na trhu vypočtené v tabulkách 2 a 6 byly odpovídajícím způsobem upraveny. Tato změna nemá dopad na příslušné trendy, a tedy na zjištění uvedená v poskytnutí konečných informací. Vzhledem k tomu, že se však některé hodnoty mírně lišily od hodnot uvedených v poskytnutí konečných informací, bylo dne 18. srpna 2025 provedeno dodatečné poskytnutí konečných informací, v němž byly zúčastněné strany informovány o těchto revizích. Zúčastněným stranám byla vzhledem k časovému rámci šetření v souladu s poslední větou čl. 20 odst. 5 základního nařízení poskytnuta možnost vyjádřit se do dvou dnů. Žádné připomínky nebyly obdrženy.

([4]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2025/670 ze dne 4. dubna 2025, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu (Úř. věst. L, 2025/670, 7.4.2025, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2025/670/oj).

1.5. **Tvrzení k zahájení šetření**

1.5.1. *Tvrzení týkající se postupu*

(14) Společnost Formosa Ha Tinh Steel Corporation (dále jen „FHS“) tvrdila, že se Komise řádně nezabývala jejími procesními tvrzeními z toho důvodu, že tato tvrzení jdou nad rámec požadavku na dostatečné důkazy podle čl. 5 odst. 3 a 7 základního nařízení a čl. 5 odst. 2 a 3 antidumpingové dohody WTO. Společnost FHS brala v úvahy tyto tři prvky: i) neexistence základních ekonomických ukazatelů v podnětu, ii) nedostatečné nedůvěrné znění a iii) skutečnost, že Komise nezkoumala vlastní strukturální nedostatky výrobního odvětví Unie, rostoucí náklady na dekarbonizaci a rekordně vysoké ceny elektřiny jako celek. Společnost FHS se domnívala, že řada faktorů, které Komise uvedla v kapitole o „příčinné souvislosti“, potvrzuje její tvrzení, že žadatel nesplnil normu pro zahájení uvedenou v podnětu. Společnost FHS tvrdila, že Komise porušila svou povinnost provést objektivní přezkum založený na skutečných důkazech, když posuzovala procesní tvrzení izolovaně a označila důkazy předložené žadateli za „nedostatečné“, aniž by se řádně zabývala vznesenými otázkami. Tvrzeními, která tento vyvážející výrobce předložil při zahájení řízení a která se týkala nedostatku skutečných důkazů odůvodňujících zahájení řízení ve smyslu čl. 5 odst. 2 a 3 antidumpingové dohody WTO, se podrobně zabývaly 12. až 18. bod odůvodnění prozatímního nařízení. Komise uvedla, že aspekty, které byly podle tohoto vyvážejícího výrobce neúplné nebo byly prezentovány tak, že zkreslovaly skutečný stav výrobního odvětví Unie, byly v prozatímním nařízení řádně doloženy. Tyto faktory a ukazatele se týkaly následujících bodů stavu výrobního odvětví Unie:

— rozpisu objemů dovozu podle jednotlivých cílových zemí,

— objemů a hodnoty dovozu z necílových zemí,

— prodejní ceny žadatele a výrobního odvětví Unie,

— rozčlenění údajů o zaměstnanosti administrativních pracovníků a pracovníků, kteří se přímo podílejí na výrobě,

— mezd zaměstnanců,

— peněžního toku.

(15) Jak je uvedeno v 16. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, mělo se za to, že znění podnětu určené zúčastněným stranám k nahlédnutí obsahuje všechny zásadní důkazy a shrnutí, které nemá důvěrnou povahu, v případě údajů, které byly poskytnuty jako důvěrné, aby zúčastněné strany mohly uplatnit své právo na obhajobu v průběhu řízení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(16) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS zopakovala, že její konkrétní příklady, jako jsou „chybějící tabulky PCN; studie trhu chráněné autorskými právy; nečitelné kapacitních listů)“ a absence odůvodněného vysvětlení, proč tyto položky mohly zůstat skryté, porušily článek 6 antidumpingové dohody WTO a čl. 19 odst. 2 základního nařízení, ale nepředložila další argumenty. Vzhledem k absenci nových prvků a jak je uvedeno v 15. bodě odůvodnění, byla žádost zamítnuta.

1.6. **Výběr vzorku**

(17) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky k výběru vzorku, byl potvrzen 27. až 35. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.7. **Individuální zjišťování**

(18) Jelikož k tomuto oddílu nebyly předloženy žádné připomínky, byl potvrzen 36. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

1.8. **Odpovědi na dotazník a inspekce na místě**

(19) V prostorách svazu EUROFER v Bruselu (Belgie) byla provedena dodatečná inspekce na místě.

1.9. **Období šetření a posuzované období**

(20) Společnost FHS tvrdila, že Komise tím, že ve 45. bodě odůvodnění prozatímního nařízení uznala, že rok 2021 měl „mimořádně nízkou úroveň" pro využití kapacity, a rovněž uznala existenci prudkého nárůstu cen v době po onemocnění COVID-19 ve stejném období, neměla tento „abnormální rok" použít jako referenční hodnotu. Tím, že Komise zvolila rok 2021 jako základní rok indexu, vytvořila zkreslení ovlivňující trendovou přímku.

(21) Komise se tímto tvrzením zabývala ve 42. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, v němž uvedla, že posuzované období by nemělo být rozšířeno na rok 2020, neboť trh a výkonnost výrobního odvětví Unie byly vážně ovlivněny výjimečnými okolnostmi vyvolanými krizí COVID-19. Toto rozšíření by nemělo přidanou hodnotu, zejména proto, že v roce 2020 čelilo výrobní odvětví značným ztrátám, které lze přičíst především dopadu onemocnění COVID-19. Situace na trhu se začala vracet k normálnímu stavu, pokud jde o nabídku a poptávku, což vysvětluje zlepšení hospodářské situace výrobního odvětví Unie, avšak zároveň se výrobní odvětví Unie ocitlo pod obnoveným tlakem dovozu z dotčených zemí, který snížil podíl na trhu a zisky, což se v roce 2023 a v období šetření ještě prohloubilo. Délka posuzovaného období byla navíc v souladu se standardními postupy šetření.

(22) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS tvrdila, že Komise ignorovala její návrh na zahájení období šetření v roce 2019 namísto roku 2021, což vedlo k porušení povinnosti Komise dodržovat standard objektivního posouzení podle čl. 3 odst. 1 antidumpingové dohody. Další připomínky obdržené od vyvážejících výrobců po poskytnutí konečných informací v souvislosti s počátkem posuzovaného období a analýzou újmy jsou uvedeny v oddíle 4.

(23) Jelikož ohledně období šetření a posuzovaného období nebyly předloženy žádné další připomínky, byl 40. až 45. bod odůvodnění prozatímního nařízení potvrzen.

2. **DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**

2.1. **Tvrzení týkající se definice výrobku**

(24) Jeden vyvážející výrobce, společnost Daido, požádal o vyloučení všech svých typů plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli na základě toho, že jsou v tomto odvětví známy jako nástrojová ocel a rychlořezná ocel, ačkoli neodpovídají popisu nástrojové oceli obsaženému v kombinované nomenklatuře EU (KN).

(25) Komise v prozatímním nařízení potvrdila, že nástrojová ocel a rychlořezná ocel nejsou zahrnuty do definice výrobku, který je předmětem daného šetření. Komise se však domnívala, že požadavek společnosti Daido vyloučit všechny její typy plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli není dostatečně konkrétní, což vyvolává riziko, že by se mohlo vztahovat i na mnoho běžných plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli pro jiné použití než pro nástroje. Z těchto důvodů Komise žádost společnosti Daido o zamítnutí všech jejích výrobků zamítla, ale potvrdila vyloučení nástrojové oceli, jak je uvedeno v oddíle 2.1 prozatímního nařízení. Komise se rovněž domnívala, že za použití příslušných kódů KN jsou odpovědní dovozci při deklarování zboží celním orgánům.

(26) Po uložení prozatímních opatření společnost Daido tvrdila, že i když její nástrojová ocel nespadá do definice nástrojových ocelí, a tudíž nespadá pod kódy KN určené pro nástrojové oceli ([5]), její nástrojová ocel s nimi stále soutěží. Komise by proto měla uznat, že „nástrojové oceli společnosti Daido" mají jiné fyzikální a chemické vlastnosti než „ploché za tepla válcované výrobky z oceli", na které se vztahuje toto šetření, a vyloučit je z definice výrobku.

(27) Společnost Daido se domnívala, že ve svém podání stanovila objektivní a specifická kritéria na podporu své žádosti o vyloučení. Kromě toho byla společnost Daido přesvědčena, že jak konečné použití nástrojových ocelí, tak jejich fyzikální vlastnosti jsou dostatečně specifické, aby se zabránilo vyloučení výrobků z jiné než nástrojové oceli, které by neměly být z šetření vyloučeny (tj. aby se zabránilo obcházení).

([5]) Příslušné kódy KN pro nástrojovou ocel: 7224 10 10, 7224 90 02, 7225 30 10, 7225 40 12, 7226 91 20, 7228 30 20, 7228 40 10, 7228 50 20 a 7228 60 20.

(28) Komise dospěla k závěru, že na základě informací obsažených ve spisu a vzhledem k tomu, že společnost Daido neposkytla informace o opaku, se výrobky „nástrojové oceli společnosti Daido“ samy o sobě neliší od plochých za tepla válcovaných výrobků a mohly by zahrnovat mnoho běžných plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli pro jiné použití než pro nástroje. Komise se proto nedomnívala, že by bylo oprávněné výslovně vyloučit výrobky z „nástrojové oceli společnosti Daido“ z definice výrobku.

(29) Po konečném zveřejnění informací poskytla společnost Daido další technické dokumenty (inspekční certifikát a list s chemickou specifikací) na podporu své žádosti o vyloučení. Společnost Daido rovněž zdůraznila, že zamítnutí žádosti o vyloučení „nástrojové oceli společnosti Daido“ znamená, že ačkoli jsou její výrobky z nástrojové oceli definovány podle norem DIN jako nástrojové oceli, Komise je nepovažuje za nástrojové oceli jen proto, že nespadají pod definici stanovenou v klasifikačním systému EU. Podle společnosti Daido to nebyl dostatečný argument pro to, aby „nástrojová ocel společnosti Daido“ nebyla považována za nástrojovou ocel. Nakonec společnost Daido poukázala na skutečnost, že při dovozu „nástrojových ocelí Daido“ do EU poskytuje celním orgánům osvědčení o kontrole kvality, v němž je jasně uveden název společnosti Daido a typy nástrojových ocelí Daido. To by mělo celním orgánům umožnit rozlišit a ověřit, že „nástrojové oceli Daido“ nejsou ploché za tepla válcované výrobky.

(30) Společnost Daido však stále nepředložila objektivní technické vlastnosti podle definice nástrojové oceli ve zvláštních kódech KN, které by potvrdily, že spadají do definice nástrojové oceli stanovené v klasifikačním systému EU, a umožnily tak celním orgánům odlišit „nástrojové oceli společnosti Daido“ od jakéhokoli jiného výrobku z oceli, na který se opatření vztahují. Údajné vnímání trhu nestačí k vyloučení výrobku. Odkaz na normy DIN umožňující definovat výrobky z nástrojové oceli byl zamítnut s odůvodněním, že popis nástrojové oceli, který je obsažen v kombinované nomenklatuře EU (KN), poskytuje velmi přesné složení jednotlivých prvků požadovaných v doplňkové poznámce ke kapitole 72 nařízení EU o kombinované nomenklatuře. Jak je uvedeno v 24. bodě odůvodnění a potvrzeno společností Daido, „nástrojová ocel společnosti Daido“ není skutečnou nástrojovou ocelí ve smyslu kombinované nomenklatury EU. Komise uvedla, že doplňková poznámka 1 ke kapitole 72 poskytuje jasnou definici nástrojové ocele. Pokud by výrobek, pro který je požadováno vyloučení, nespadal do vymezené definice pro nástrojovou ocel, neměl by být za ně považován, a proto by spadal do rozsahu tohoto šetření.

(31) Komise proto žádost o vyloučení „nástrojové ocele společnosti Daido“ zamítla. Co se týče dopadu na žádající stranu, Komise neviděla důvod, proč by nevyloučení mělo „katastrofální dopad“, jak tvrdí strana, vzhledem ke schopnosti společnosti Daido deklarovat své výrobky celním orgánům pod správným kódem KN nebo požádat o specifický kód KN.

2.2. **Závěr**

(32) Jelikož s ohledem na definici výrobku nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrdila Komise závěry uvedené v 52. a 53. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3. **DUMPING**

3.1. **Egypt**

(33) Po uložení prozatímních opatření obdržela Komise písemné připomínky k prozatímním zjištěním o dumpingu týkajícím se Egypta od egyptského vyvážejícího výrobce Ezz Steel, egyptské vlády a svazu EUROFER. Kromě toho byly po poskytnutí konečných informací obdrženy připomínky od společnosti Ezz Steel a od egyptské vlády. Těmito tvrzeními se zabývá příslušný oddíl níže.

3.1.1. *Běžná hodnota*

(34) Podrobnosti o metodice výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny v 54. až 65. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(35) Vzhledem k tomu, že nebyla vznesena žádná tvrzení týkající se výpočtu běžné hodnoty, potvrzují se tyto body odůvodnění.

3.1.2. *Vývozní cena*

(36) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny ve 66. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(37) Ve fázi poskytnutí prozatímních informací společnost Ezz Steel určila pět vývozních prodejních transakcí, které uvedla ve svých odpovědích na dotazník, ale které chyběly ve výpočtu dumpingu. Komise provedla příslušnou opravu.

3.1.3. *Srovnání*

(38) Po zveřejnění prozatímního nařízení, společnost Ezz Steel a egyptská vláda uvedly, že Komise měla jako datum směnného kurzu pro přepočet prodeje na vývoz do Unie v USD na místní měnu použít datum vystavení faktury, a nikoli datum původní kupní smlouvy. Společnost Ezz Steel dále tvrdila, že pokud by se Komise odchýlila od použití data vystavení faktury, neměla by použít datum původní kupní smlouvy, ale datum vystavení akreditivu pro příslušný prodej na vývoz, kdy se smlouva stane konečnou. Pro tento účel navrhla společnost na základě několika vývozních transakcí zařazených Komisí do vzorku během inspekce průměrnou časovou prodlevu mezi datem vystavení faktury a datem kupní smlouvy v délce 20 dnů, což by ve skutečnosti vedlo k uplatnění průměrného směnného kurzu nejvýše 30 dnů po datu, kdy se právní podmínky prodeje stanou konečnými.

(39) Společnost EZZ Steel tvrdila, že Komise by měla pro domácí prodej rovněž použít datum vystavení faktury za prodej, protože mezi datem kupní smlouvy a datem vystavení faktury rovněž existovala časová prodleva jednoho až dvou měsíců a ceny se mezi těmito daty měnily.

(40) Pokud jde o prodej na vývoz, strany neprokázaly a ani prodejní transakce zařazené do vzorku neodhalily, že by mezi datem původní kupní smlouvy a datem vystavení akreditivů existoval strukturální rozdíl v dohodnutých podmínkách prodeje (například v ceně, objemu nebo kvalitě), kromě existence časové prodlevy u malého počtu osmnácti dotčených vývozních transakcí, které nejsou reprezentativní pro základní soubor. Průměr 30 dnů uvedený v 38. bodě odůvodnění je navíc irelevantní, protože směrodatná odchylka vzorku je vysoká. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(41) Pokud jde o tvrzení, že ve fázi poskytnutí prozatímních informací týkajících se existenci podobné situace u domácích podmínek prodeje a domácího prodeje a že datum uzavření kupní smlouvy by mělo být použito namísto data vystavení faktury, Komise dospěla k závěru, že kromě toho, že toto tvrzení nebylo podloženo žádnými důkazy, nebyl ani důvod odchýlit se od data vystavení faktury za domácí prodej, protože tento prodej nečelil potížím se směnným kurzem, protože veškerý domácí prodej se uskutečnil v egyptských librách. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(42) Po poskytnutí konečných informací společnost Ezz Steel a egyptská vláda dále upřesnily své tvrzení v prozatímní fázi, že Komise použila nesprávné datum pro přepočet vývozního prodeje z USD na EGP, a uvedly dva důvody: devalvace a datum stanovení podstatných podmínek prodeje.

(43) Podle společnosti Ezz Steel Komise v prozatímním nařízení nevysvětlila, jak výkyvy směnného kurzu a celkový pokles EGP vůči USD vedly k závěru, že referenčním bodem musí být datum uzavření kupní smlouvy, a nikoli datum vystavení faktury.

(44) Důvody pro použití data uzavření kupní smlouvy namísto data vystavení faktury však byly jasně uvedeny v 72. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Jak je vysvětleno v tomto dokumentu, skutečnost, že společnost působila v situaci vysoké devalvace EGP vůči USD a euru, v kombinaci se skutečností, že podmínky prodeje, včetně prodejní ceny, byly stanoveny v okamžiku uzavření kupní smlouvy, kdy byl znám pouze směnný kurz v té době, odůvodňovala použití data uzavření kupní smlouvy jako správného referenčního data pro prodej, a nikoli data vystavení faktury.

(45) Společnost dále tvrdila, že „hybridní“ metodika použitá Komisí, která zohledňuje směnný kurz v době uzavření smlouvy o prodeji na vývoz a směnný kurz v době vystavení faktury pro domácí prodej, neumožňuje spravedlivé srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny. Bylo to proto, že devalvace EGP byla zohledněna pouze na domácí straně, zatímco na straně vývozu byla negována použitím data uzavření kupní smlouvy. Na podporu svého tvrzení se společnost odvolávala na zprávu vypracovanou poradcem, který ve svém shrnutí uvedl, že tento přístup „(…) *znamená, že domácí ceny řádně odrážejí dopad 1–2měsíční inflace (od objednávky po fakturu), zatímco odpovídající zhodnocení EGP vůči USD během stejného období se ignoruje*“ ([6]).

(46) Devalvace EGP vůči USD byla zjištěna, byla potvrzena její existence, a proto byla zohledněna. Společnost však nepředložila podstatné důkazy pro toto tvrzení, které by prokazovaly potřebu důsledné úpravy domácích cen v průběhu času v souladu s inflací. Během šetření bylo rovněž zjištěno, že v případě domácího prodeje nebyla společnost schopna spojit konkrétní prodej s konkrétními platbami. Odběratelé si mohou výrobek vyzvednout ve skladech společnosti Ezz Steel, jakmile dostanou svolení od oddělení, které kontroluje běžné účty. Vnitřní kontrolní postupy společnosti Ezz Steels však neposkytují dostatečné a přiměřené informace o tom, ke kterému datu přesně byla konkrétní faktura uhrazena. Proto nebylo možné stanovit přesné datum platby za domácí prodejní transakci, a tím vyhodnotit nebo kvantifikovat údajný dopad devalvace EGP na domácí ceny. Kromě toho se toto tvrzení o dopadu inflace na domácí tržby týká inflace obecně, aniž by bylo uvedeno, který index byl použit. Není proto známo, zda se vztahuje k obecnému inflačnímu indexu, který zahrnuje mnoho položek mimo rozsah šetření, které jsou proto irelevantní. Důležitý je pouze vývoj cen obdobného výrobku na domácím trhu, a pokud jde o ně, v účetních závěrkách společností EZDK i EFS se statutární auditoři nezabývali žádnými klíčovými záležitostmi auditu týkajícími se inflace. V účetní závěrce společnosti rovněž není odkaz na IAS 29 Vykazování v hyperinflačních ekonomikách. Tato žádost o úpravu podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení byla proto zamítnuta jako neopodstatněná.

(47) Kromě toho společnost Ezz Steel zopakovala své tvrzení, že podmínky vývozního prodeje byly stanoveny až v okamžiku, kdy byla smlouva mezi stranami spolupodepsána kupujícím nebo byl vystaven akreditiv. Na základě tohoto přístupu dospěla společnost Ezz Steel k závěru, že u vybraného vzorku vývozních prodejů ověřených na místě činil průměrný počet dnů mezi datem uzavření prodejní smlouvy a vystavením akreditivu u této skupiny přibližně 20 dnů. V důsledku toho měla Komise podle společnosti vycházet z data vystavení akreditivu.

(48) Kromě toho, že akreditiv je v této souvislosti irelevantní, protože z definice musí odrážet podmínky, které jsou obsaženy v dohodě o prodeji, tj. ve smlouvě, Komise toto tvrzení zamítla z důvodů uvedených v 40. bodě odůvodnění.

(49) V prozatímní a konečné fázi společnost Ezz Steel uvedla, že tento případ je třeba odlišit od skutečností a okolností případů Bulb Flats ([7]) a Ceramic Tiles ([8]), které se týkaly vývozu z Turecka a v nichž Komise použila datum smlouvy, nikoli datum faktury, neboť okolnosti těchto případů se na tento případ nevztahují. Vzhledem k tomu, že Komise provedla nezávislé posouzení skutečností a údajů v tomto případě a nebyly zjištěny žádné paralely s výše uvedenými případy, bylo toto tvrzení zamítnuto.

(50) Společnost Ezz Steel dále uvedla, že Komise použila nesprávné směnné kurzy pro transakce během období šetření týkající se kupních smluv uzavřených během tří měsíců předcházejících období šetření, tj. za období od ledna do března 2023. Tvrdila, že Komise měla použít směnné kurzy uvedené v auditované finanční zprávě společnosti, která byla Komisi poskytnuta během šetření.

([6]) Důkaz 1: Shrnutí, strana 1, „Review of EC dumping calculation“ (Přehled výpočtu dumpingu Evropské komise), Implement Consulting Group, 27. července 2025.

([7]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1444 ze dne 11. července 2023, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo z dovozu hlavičkových plochých profilů pocházejících z Čínské lidové republiky a Turecka (Úř. věst. L 177, 12.7.2023, s. 63, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1444/oj), 138. bod odůvodnění.

([8]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/265 ze dne 9. února 2023 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu keramických obkládaček pocházejících z Indie a Turecka (Úř. věst. L 41, 10.2.2023, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/265/oj), 251.–252. bod odůvodnění.

(51) Komise posoudila a přijala tvrzení společnosti, pokud jde o směnný kurz pro březen 2023. V případě ledna a února 2023 však Komise zjistila, že použití oficiálního směnného kurzu bylo správné, protože problém směnitelnosti egyptské libry, pokud jde o běžný přístup k USD na devizovém trhu, se pro společnost stal problematickou záležitostí až od března 2023, jak bylo potvrzeno v několika účetních závěrkách samotné společnosti ([9]). Podle účetních závěrek společnosti Ezz za rok 2023 neexistují žádné měnové důvody pro nepoužívání oficiálního směnného kurzu, pokud měnový trh funguje normálně, jak tomu bylo do února 2023 včetně. Kromě toho v účetní závěrce za rok 2023 nejsou uvedeny konkrétní směnné kurzy z ledna a února 2023.

(52) Po poskytnutí konečných informací společnost Ezz Steel uvedla, že výše uvedené tvrzení v 51. bodě odůvodnění týkající se použití oficiálního směnného kurzu pro měsíce leden a únor 2023 ze strany Komise je nesprávné, což doložila následujícími dokumenty: Zpráva společnosti Deloitte o cenách společnosti EZDK v období od dubna 2023 do března 2024, zpráva Světové banky Egypt Economic Monitor za prosinec 2022, zápis z jednání výboru pro audit za 4. čtvrtletí 2023 a zpráva vydaná 20. července 2024 společností Moore Egypt Public Accountants and Consultants. Tato poslední zpráva však obsahuje následující zřeknutí se odpovědnosti a omezení rozsahu: „(…) *Tyto postupy nepředstavují audit ani omezenou prověrku v souladu s egyptskými auditorskými standardy nebo egyptskými účetními standardy, a proto nevyjadřujeme žádnou jistotu ani názor na podkladové finanční informace.* (…) *Na tuto zprávu* (…) *by se neměly spoléhat ani jiné strany než ty, kterým je výslovně určena*“. Zápis z jednání výboru pro audit ze 4. čtvrtletí 2023 má stejnou povahu omezení, protože se jedná o čistě interní dokument. Pokud jde o zprávy společností Deloitte a Světové banky, nejsou konkrétní a podrobné, pokud jde o transakce společnosti Ezz Steel podléhající směnným kurzům za první dva měsíce roku 2023. Prozatímní závěr v 51. bodě odůvodnění se tedy potvrzuje.

(53) Kromě výše popsaných oprav nebyly provedeny žádné další změny v metodice porovnávání popsané v 67. až 72. bodě odůvodnění. Proto se tímto potvrzují.

3.1.4. *Dumpingové rozpětí*

(54) Jak je popsáno v 36. a 37. bodě odůvodnění, v návaznosti na tvrzení zúčastněných stran Komise dumpingová rozpětí revidovala.

(55) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF (zahrnující náklady, pojištění a přepravu zboží) s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Ezz Steel Company	11,7 %
Veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta	11,7 %

3.2. **Indie**

(56) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací obdržela Komise písemné připomínky svazu EUROFER, jimiž se zabývá oddíl 3.2.4.

3.2.1. *Běžná hodnota*

(57) Jelikož ohledně běžné hodnoty nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 78. až 90. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2.2. *Vývozní cena*

(58) Jelikož ohledně vývozní ceny nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 91. až 93. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

([9]) Například příloha F-1-2-6 EFS Účetní závěrka podle IFRS za rok 2023 (EN) strana 14, kde se uvádí, že „období, v němž funkční měny nebyly směnitelné, bylo stanoveno od 1. března 2023 do konce účetního roku a pokračovalo do data, kdy se egyptská libra stala volně obchodovatelnou v březnu 2024“.

3.2.3. *Srovnání*

(59) Jelikož ohledně vývozní ceny nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 94. až 100. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.2.4. *Dumpingové rozpětí*

(60) Svaz EUROFER zpochybnil závěr Komise, že u indického dovozu ploché za tepla válcované oceli nedošlo k dumpingu, a tvrdil, že toto zjištění je zkreslené a mělo by být přehodnoceno.

(61) Svaz EUROFER uvedl, že objemy a ceny vývozu z Indie do Unie ve druhém čtvrtletí roku 2023 byly neobvykle vysoké, což podle něj zkreslilo výpočet dumpingu. Tyto vysoké objemy byly podle svazu EUROFER z velké části důsledkem převodů kvót v rámci ochranného mechanismu EU pro ocel, kdy 334 000 tun bylo převedeno ze čtvrtého čtvrtletí roku 2022 do prvního čtvrtletí roku 2023 a 422 000 tun z prvního čtvrtletí do druhého čtvrtletí roku 2023, což ve srovnání s ostatními čtvrtletími znamená výjimečný nárůst celkového vývozu ve výši 555 000 tun. Kromě toho ceny ve druhém čtvrtletí 2023 dosáhly 740 EUR za tunu, což byla neobvykle vysoká částka vzhledem k obvyklé praxi Indie prodávat přebytečnou ocel do zahraničí za nižší ceny poté, co byla uspokojena domácí poptávka. Svaz EUROFER se domnívá, že tento nárůst mohl být ovlivněn zrušením 15% vývozního cla a dalšími systémy pobídek. Tvrdí, že výpočet dumpingu za celé období zakrývá toto dočasné zkreslení, a vyzývá, aby se místo toho použily měsíční nebo čtvrtletní průměry, což je metoda, kterou Komise dříve použila v jiných případech týkajících se kolísání trhu.

(62) Svaz EUROFER uvedl, že k neobvykle vysokému vývozu do Unie přispěly sezónní faktory: zatímco poptávka a ceny v Unii jsou ve druhém čtvrtletí před letním zpomalením obvykle vyšší, indická domácí poptávka je obvykle nižší kvůli začátku monzunového období, což motivuje vývozce k většímu vývozu do Unie. Vzhledem k tomu, že systém převodu kvót byl ukončen v březnu 2025, svaz EUROFER zdůraznil, že druhé čtvrtletí roku 2023 představuje jednorázové zkreslení, které by nemělo být zprůměrováno na celé období šetření.

(63) Svaz EUROFER uvedl, že Komise při výpočtu běžné hodnoty nesprávně zachází s náklady na železnou rudu. Svaz EUROFER tvrdil, že indičtí výrobci prodávají železnou rudu ze svých dolů, jež mají pro vlastní spotřebu, se ztrátou, aby vyhověli vládním směrnicím. Komise však s těmito transakcemi nakládala jako s oprávněnými pořizovacími náklady, místo aby je upravila na tržní ocenění. Svaz EUROFER trval na tom, že úpravy nákladů by měly odrážet ceny, které by se vyskytovaly v běžném obchodním styku, včetně přiměřeného zisku. Použití zkreslených cen vstupů, jako je prodej železné rudy pod úrovní nákladů, vede k podhodnocené běžné hodnotě a následně k zavádějícímu dumpingovému rozpětí.

(64) Svaz EUROFER proto za prvé požadoval, aby bylo dumpingové rozpětí pro indické ploché za tepla válcované výrobky přepočteno buď odstraněním vlivu údajů za druhé čtvrtletí 2023, nebo zprůměrováním rozpětí na měsíčním či čtvrtletním základě. Za druhé, metodika pro stanovení běžné hodnoty by měla být revidována tak, aby zohledňovala spravedlivé tržní ceny železné rudy, včetně přiměřeného ziskového rozpětí, v souladu s mezinárodními obchodními normami.

(65) Komise tato tvrzení pečlivě přezkoumala. Za prvé dospěla k závěru, že svaz EUROFER řádně nevysvětlil, proč se třetí čtvrtletí liší od ostatních čtvrtletí. Komise zjistila, že k odstranění vývozních cel v Indii došlo již v listopadu 2022 a tato cla nebyla znovu uložena. Není jasné, proč se týkala pouze třetího čtvrtletí. A konečně, Komise konstatovala, že po zrušení těchto cel měli vyvážející výrobci v Indii možnost účtovat nižší vývozní ceny nebo ceny zvýšit. Rozhodli se zvýšit ceny (a své zisky). Komise tedy nemůže mít za to, že údaje o prodeji za druhé čtvrtletí roku 2023 neodrážely skutečné obchodní transakce, k nimž došlo v období šetření. Rovněž objemy vývozního prodeje obou vyvážejících výrobců ve druhém čtvrtletí roku 2003 nebyly výjimečně vysoké a u obou vyvážejících výrobců se ve všech čtvrtletích uskutečnily reprezentativní prodeje. Proto jsou tyto údaje reprezentativní a platné pro zahrnutí do výpočtu dumpingového rozpětí. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(66) Komise rovněž odmítla argumenty svazu EUROFER týkající se sezónnosti i zkreslených cen vstupů železné rudy. Pokud jde o sezónnost, Komise trvala na tom, že údaje za druhé čtvrtletí roku 2023 – navzdory tvrzení svazu EUROFER o výjimečném objemu a cenách v důsledku převodů kvót a sezónní dynamiky trhu – odrážejí skutečné obchodní transakce v období šetření. Proto neshledala žádný právní základ podle čl. 2 odst. 11 základního nařízení, aby se odchýlila od standardní metodiky, která považuje celé období šetření za reprezentativní.

(67) Pokud jde o tvrzení svazu EUROFER o cenách vstupů železné rudy, Komise zjistila, že neexistují dostatečné důkazy, které by umožnily nahradit vykázané náklady alternativními tržními hodnotami. Za prvé, svaz EUROFER neuvedl právní základ pro požadovanou úpravu. Za druhé, Komise konstatuje, že „prodej" železné rudy, na který se odvolává svaz EUROFER, je ve skutečnosti interním převodem, a nikoli prodejem mezi společnostmi ve spojení se ztrátou. Prohlášení v 84. bodě odůvodnění prozatímního nařízení se týká prodeje železné rudy odběratelům, kteří nejsou ve spojení, na volném trhu, a nikoli transakcí v rámci společnosti. Aby Komise zohlednila skutečné výrobní náklady výrobku, který je předmětem šetření, přiřadila realizovanou ztrátu z prodeje železné rudy k výrobním nákladům jako pořizovací náklady. Na rozdíl od tvrzení svazu EUROFER proto výpočet dumpingu správně zohlednil ztráty vzniklé při prodeji železné rudy. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(68) V obou případech Komise potvrdila svá prozatímní zjištění a dospěla k závěru, že použitá metodika je v souladu s právními požadavky základního nařízení.

(69) Vzhledem k tomu, že nebylo přijato žádné tvrzení týkající se výpočtu dumpingového rozpětí, potvrzuje se 102. bod odůvodnění prozatímního nařízení, a proto nebyl při dovozu indické ploché oceli válcované za tepla zjištěn žádný dumping.

(70) Po poskytnutí konečných informací svaz EUROFER znovu předložil připomínky, v nichž zpochybnil závěr Komise, že dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků pocházejících z Indie nebyl dumpingový. Svaz EUROFER tvrdil, že výpočet dumpingového rozpětí byl pravděpodobně zkreslený v důsledku:

a) abnormálně drahého a velkoobjemového vývozu ve druhém čtvrtletí 2023 a

b) údajného nesprávného zacházení s cenami vstupů železné rudy, které jsou nižší než náklady.

(71) Pokud jde o písmeno a), svaz EUROFER uvedl, že vývozní ceny a objemy ve druhém čtvrtletí roku 2023 byly neobvykle vysoké v důsledku souběhu politických a tržních faktorů, včetně převodů ochranných kvót, sezónních vzorců poptávky, zrušení vývozních cel v listopadu 2022 a prodloužení programů vývozních pobídek, jako je RoDTEP. Svaz EUROFER uvedl, že tyto prvky způsobily dočasné zkreslení, které mělo být řešeno buď vyloučením druhého čtvrtletí 2023 z výpočtu dumpingu, nebo přijetím metodiky čtvrtletního nebo měsíčního srovnání podle čl. 2 odst. 11 základního nařízení.

(72) Komise tato tvrzení přezkoumala a zjistila, že neodůvodňují revizi jejích prozatímních zjištění. Vývozní clo bylo sice zrušeno v listopadu 2022, ale tato změna se týkala celého období šetření a netýkala se pouze druhého čtvrtletí 2023. Pokud jde o přenos ochranné kvóty a údajnou sezónní poptávku, měli vyvážející výrobci zařazení do vzorku možnost odpovídajícím způsobem upravit své obchodní strategie. Komise nezjistila žádné důkazy o tom, že by transakce ve druhém čtvrtletí 2023 neodrážely skutečné obchodní chování.

(73) U dvou vyvážejících výrobců zařazených do vzorku Komise navíc potvrdila, že objem vývozu ve druhém čtvrtletí 2023 nebyl neobvykle vysoký a že reprezentativní vývozní prodej existoval ve všech čtvrtletích období šetření. Komise dále připomněla, že výpočet dumpingového rozpětí je založen na ověřených údajích od vývozců zařazených do vzorku v souladu se standardní praxí Unie a že souhrnné veřejné statistické údaje o dovozu, které uvádí svaz EUROFER, nemohou zpochybnit zjištění založená na podrobných údajích společností zařazených do vzorku.

(74) Pokud jde o právní základ pro alternativní metodiku, Komise uvedla, že čl. 2 odst. 11 základního nařízení stanoví, že existence dumpingu by měla být za předpokladu spravedlivého srovnání „obvykle" stanovena na základě váženého průměru za celé období šetření. To nevylučuje odchylky v odůvodněných případech, ale Komise neshledala žádné závažné důvody, které by v tomto případě ospravedlňovaly použití čtvrtletních nebo měsíčních průměrů. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(75) Pokud jde o písmeno b), svaz EUROFER zopakoval svůj názor, že vstupní náklady na železnou rudu použité pro stanovení běžné hodnoty nejsou tržní, protože indičtí výrobci získávají rudu z vlastních dolů se ztrátou pod vedením vlády. Svaz EUROFER tvrdil, že tyto ceny měly být nahrazeny hodnotami odrážejícími transakce v běžném obchodním styku, včetně přiměřeného ziskového rozpětí.

(76) Komise toto tvrzení posoudila a zjistila, že není opodstatněné. Nebylo prokázáno, že by dotčené vstupy železné rudy byly ovlivněny vládními mandáty způsobem, který by odůvodňoval nezohlednění vykázaných nákladů. Vzhledem k tomu, že neexistovaly ověřitelné důkazy prokazující zkreslení nebo nekomerční tvorbu cen, dospěla Komise k závěru, že vykázané náklady přesně odrážejí skutečné výrobní náklady výrobců a nevyžadují úpravu.

(77) Komise proto dodatečné připomínky svazu EUROFER nepřijala. Metodika použitá Komisí je v souladu s příslušnými ustanoveními základního nařízení, včetně požadavku na spravedlivé srovnání a čl. 2 odst. 11. V souladu s tím byly potvrzeny závěry uvedené ve 102. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

3.3. **Japonsko**

(78) Po uložení prozatímních opatření obdržela Komise písemné připomínky k prozatímním zjištěním o dumpingu týkajícím se Japonska, a to od japonské vlády a jednoho vyvážejícího výrobce zařazeného do vzorku (Nippon Steel). Další připomínky obdržené od těchto stran nebo od jiných společností, například Daido a JFE, týkající se jiných aspektů šetření byly zpracovány v příslušných oddílech (např. v oddílech 2.1, 4.3.2 a 4.4).

3.3.1. *Společnosti ve spojení*

(79) Jak japonská vláda, tak společnost Nippon Steel tvrdily, že určité společnosti, které Komise v prozatímní fázi považovala za společnosti ve spojení, by neměly být považovány za společnosti ve spojení vzhledem k malému vlivu jednoho z akcionářů a velikosti ovládaného subjektu, jak je podrobně vysvětleno níže. Týkalo se to japonských společností Marubeni-Itochu Steel Inc. (dále jen „MISI“) a Sumitomo Corporation Global Metals Co., Ltd. (dále jen „SCGM“). V prozatímním nařízení byly obě společnosti považovány za společnosti ve spojení se společností Nippon Steel, protože každá z nich měla majetkovou účast ve společném třetím subjektu. Komise v tomto ohledu připomíná tyto skutečnosti.

(80) Za prvé, společnost Nippon Steel sama od počátku šetření uváděla společnosti MISI i SCGM jako subjekty ve spojení. Již 16. září 2024, tj. pět týdnů po zahájení šetření a před uplynutím lhůty pro odpovědi na dotazník, společnost Nippon Steel informovala Komisi e-mailem o vztahu mezi jednotlivými společnostmi a uvedla, že tyto subjekty ve spojení poskytnou odpovědi na dotazník. Následně byly předloženy odpovědi na dotazník a odpovědi na žádosti o doplňující informace a byly provedeny inspekce na místě, přičemž se vycházelo z předpokladu, že tyto společnosti jsou navzájem ve spojení.

(81) Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel uvedla, že důvodem pro nahlášení těchto společností jako subjektů ve spojení bylo zabránit Komisi v použití článku 18 základního nařízení (nedostatečná spolupráce).

(82) Pokud by však toto byl jediný důvod pro nahlášení těchto subjektů, společnost Nippon Steel měla v průběhu šetření dostatek příležitostí tvrdit a prokázat, že s těmito subjekty není ve spojení, např. v dotazníku, ve fázi upozornění na nedostatky a během inspekce na místě. Společnost Nippon Steel nicméně ve všech těchto krocích považovala společnosti za společnosti ve spojení a nárok vznesla až po uložení prozatímních opatření. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(83) Za druhé, základní nařízení v čl. 2 odst. 1 uvádí, že *„v rámci šetření otázky, zda jsou dvě strany v obchodním spojení, je možné použít výklad podle definice ‚osob ve spojení' uvedené v článku 127 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447“* ([10]). Písmeno g) uvedeného článku 127 stanoví, že osoby se považují za osoby ve spojení, pokud *„společně přímo nebo nepřímo kontrolují třetí osobu“*.

(84) Pokud jde o společnost MISI, společnosti Nippon Steel a MISI společně držely téměř 100 % akcií třetího subjektu ([11]), ve kterém obě společnosti společně jmenovaly téměř všechny členy představenstva, včetně předsedy. Pokud jde o společnost SCGM, společnosti Nippon Steel a SCGM společně vlastnily (téměř) 100 % dvou samostatných subjektů ([12]), a to buď přímo, nebo prostřednictvím (nesporného) subjektu ve spojení Nippon Steel Trading Corporation (dále jen „NST“). Společnosti Nippon Steel a SCGM společně jmenovaly (téměř) všechny členy představenstva, včetně předsedy.

([10]) Viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/2447/oj).

([11]) Společnost Nippon Steel tento subjekt uvedla jako důvod pro prohlášení společnosti MISI za subjekt ve spojení, a to e-mailem ze dne 16. září 2024.

([12]) Jeden z těchto subjektů byl společností Nippon Steel uveden jako důvod pro určení společností Nippon Steel a SCGM jako subjektů ve spojení, a to e-mailem ze dne 16. září 2024. Druhý subjekt byl zmíněn v podání společnosti Nippon Steel po zahájení řízení.

(85) Společnost Nippon Steel tvrdila, že v každém případě měl jeden ze dvou akcionářů menší vliv na třetí subjekt nebo kontrolu nad ním než druhý akcionář. Pouhé spoluvlastnictví třetího subjektu samo o sobě tedy podle společnosti nepostačuje k vyvození závěru o existenci spojení. Skutečnost, že jeden z akcionářů měl menší vliv na každodenní provoz třetího subjektu než druhý akcionář, však nijak nesnižuje význam objektivní skutečnosti, že společnosti Nippon Steel a MISI, respektive SCGM, *společně* tento třetí subjekt plně ovládaly.

(86) Po konečném zveřejnění se společnost Nippon Steel odvolala na rozhodnutí o předběžné otázce ([13]), v němž Soudní dvůr vysvětlil, že „*osoba se považuje za kontrolující jinou osobu, je-li z právního nebo faktického hlediska v postavení, jež jí dovoluje omezovat nebo usměrňovat druhou osobu*“. Tato formulace se odráží i v článku, na který odkazuje 83. bod odůvodnění, který uvádí, že „*osoba považuje za kontrolující jinou osobu, je-li z právního nebo provozního hlediska v postavení, jež jí dovoluje usměrňovat druhou osobu*“. Podle společnosti Nippon Steel byly třetí subjekty výhradně kontrolovány společnostmi MISI nebo SCGM (a v případě NST Coil Centre společnostmi NST a NSC).

(87) Odkazovaný čl. 127 písm. g) prováděcího nařízení (EU) 2015/2447 se však netýká „*osoby*“, která kontroluje jinou osobu, ale subjektů ve spojení (v tomto případě dvou), které *společně* kontrolují jiný subjekt. Ačkoli úroveň kontroly nebo vlivu jednoho z akcionářů (ať už společnosti MISI, SCGM, Nippon Steel nebo NST) byla údajně malá ve srovnání s ostatními akcionáři, nepopírá to závěr předchozího bodu odůvodnění, že tyto subjekty *společně* plně kontrolovaly daný subjekt.

(88) Kromě toho společnost Nippon Steel poskytla protichůdné informace o tom, která ze společností je hlavním akcionářem – Nippon Steel nebo MISI, resp. SCGM. Procentuální podíly akcií uvedené v e-mailu ze dne 16. září 2024 se lišily od procentuálních podílů uvedených v podání společnosti po poskytnutí prozatímních informací. Kromě toho třetí subjekt uvedený v e-mailu ze dne 16. září 2024, vlastněný společně společnostmi Nippon Steel a SCGM, již nebyl po přijetí prozatímních opatření uveden v podání společnosti Nippon Steel. Podle veřejných informací byl tento třetí subjekt během období šetření plně ve vlastnictví společností SCGM a Nippon Steel a/nebo NST ([14]).

(89) Po konečném zveřejnění poskytla společnost NSC více informací o tomto třetím subjektu (NST Coil Centre, jak je uvedeno v poznámce pod čarou 10). Společnost NSC tvrdila, že s tímto subjektem nemá žádný vztah, a to ve stejném duchu, jak je uvedeno v 84., 85. a 96. bodě odůvodnění, s argumenty týkajícími se menšinových podílů ve třetím subjektu, nedostatku kontroly nebo rozhodujícího vlivu prostřednictvím jeho ředitelů a velikosti třetího subjektu ve vztahu k podnikání společnosti NSC.

(90) Kromě výše uvedeného se v čl. 127 písm. b), na který odkazuje 83. bod odůvodnění, rovněž uvádí, že osoby se považují za osoby ve spojení, pokud „*jsou právně uznanými obchodními společníky*“. Společné vlastnictví třetích subjektů společnostmi Nippon Steel a MISI, resp. SCGM, samo o sobě zakládá existenci právně uznaného obchodního partnerství.

(91) Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel rovněž tvrdila, že společnost Nippon Steel není právně uznaným obchodním partnerem podle japonského práva, jak by tomu bylo například v případě, kdyby různé subjekty uzavřely dohodu o vytvoření takzvaného *kumiai* ([15]).

(92) Komise však konstatovala, že společnosti Nippon Steel a MISI, respektive SCGM, společně (přímo či nepřímo) vlastnily 100 % akcií třetího subjektu. Bez ohledu na právní definici společností ve spojení v Japonsku podle japonského práva se podle uvedeného článku 127 prováděcího nařízení (EU) 2015/2447, který se obvykle používá pro určení vztahu v rámci šetření na ochranu obchodu v Evropské unii, tyto strany považují za partnery v podnikání jako spoluvlastníky třetího podniku, a tudíž za strany ve spojení.

([13]) Věc C-76/19, Direktor na Teritorialna direkcia Jugozapadna Agentsiya „Mitnici“, dříve Nachalnik na Mitnitsa Aerogara SofiaDirektor na Teritorialna direkcia Jugozapadna Agencia „Mitnici“, dříve Načalnik na Mitnica Aerogara Sofia v. „Curtis Balkan“ EOOD, ECLI:EU:C:2020:543.

([14]) Tento subjekt měl zřejmě do 1. ledna 2025 název NSM Coil Centre Co., Ltd., ale v současnosti se jmenuje NST Coil Centre Co., Ltd. Viz například strana 20 zprávy společnosti Nippon Steel Trading za rok 2024, která je k dispozici na adrese https://www.nst.nipponsteel.com/corporate/ir/integrated_report/pdf/integrated_report2024_digest_en_02.pdf.
Další podrobnosti o historické situaci v oblasti vlastnictví naleznete zde: https://www.nst.nipponsteel.com/en/news/assets/pdf/Optimization%20of%20the%20Domestic%20Coil%20Center.pdf, nebo současná situace zde: https://www.nstcoil.co.jp/company/profile.html, kde jsou jako vlastníci společnosti NST (dříve NSM) Coil Centre uvedeny společnosti Nippon Steel, Nippon Steel Trading a SCGM.

([15]) Jak bylo vysvětleno společností Nippon Steel, takové *kumiai* by bylo dohodou, která by oficiálně založila společnost s ručením omezeným.

(93) Kromě toho společnost Nippon Steel poznamenala, že v jiném šetření týkajícím se elektrických vozidel z Číny ([16]) Komise nepovažovala některé čínské subjekty za subjekty ve spojení, přestože všechny měly společné podniky s třetím subjektem.

(94) Jakékoli určení vztahu mezi stranami by mělo vycházet ze skutečností a okolností každého případu. Komise není vázána minulou praxí. Případ elektrických vozidel se týkal šetření dotací, přičemž konkrétní skutečnosti byly zohledněny v kontextu všech relevantních skutečností a okolností tohoto případu, včetně konkrétních subjektů uvedených společností Nippon Steel a jejich smluvních ujednání. Současné šetření je naopak antidumpingovým šetřením týkajícím se jiné země (Japonska) a jiné hospodářské reality, jiného výrobku/odvětví a dalších skutečností; tj. jiných okolností než v případě elektrických vozidel.

(95) Je třeba poznamenat, že někteří z právních zástupců společnosti Nippon Steel v tomto případě byli stejní jako ti, kteří zastupovali skupinu SAIC v antisubvenčním šetření týkajícím se dovozu elektrických vozidel z Čínské lidové republiky, na které se odkazuje v podání společnosti Nippon Steel. To může vysvětlovat, proč byly v daném případě poskytnuty podrobné informace o vlastnické struktuře skupiny SAIC, ačkoli tyto informace nelze nalézt v prováděcích nařízeních týkajících se tohoto případu, protože byly předloženy jako důvěrné obchodní informace v případě elektrických vozidel. To by také mohlo vysvětlovat, proč společnost Nippon Steel nevzala v úvahu skutečnost, že ve stejném šetření týkajícím se elektrických vozidel Komise považovala některé subjekty jiné skupiny za jsoucí ve spojení z důvodu jejich účasti ve společném podniku ([17]). O těchto skutečnostech však nelze podrobně hovořit mimo rámec tohoto šetření, neboť se jedná o důvěrné a chráněné informace, k nimž by měly mít přístup pouze příslušné strany zapojené do tohoto šetření a jejich právní zástupci. Komisi nebyl poskytnut souhlas příslušných vlastníků údajů s použitím těchto informací v rámci tohoto šetření. V každém případě to, co Komise udělala nebo neudělala v jiných případech, nemá žádný vliv na současné vyšetřování.

(96) Za třetí, společnost Nippon Steel rovněž tvrdila, že velikost těchto třetích subjektů (z hlediska obratu nebo počtu zaměstnanců) je ve srovnání se společností Nippon Steel velmi malá, což podtrhuje omezené zapojení společnosti Nippon Steel do těchto subjektů. Velikost však nemohla být přijata jako rozhodující argument prokazující existenci či neexistenci spojení.

(97) Za čtvrté, během období šetření měla společnost Nippon Steel podobné spojení s jiným subjektem, společností Metal One. Obě společnosti společně vlastnily 100 % třetího subjektu, jak uvedla společnost Nippon Steel ve svém e-mailu ze dne 16. září 2024 ([18]). Ačkoli se však situace zdála být stejná jako v případě společností MISI a SCGM, společnost Nippon Steel nikdy během šetření netvrdila, že by se společností Metal One neměla žádné spojení.

(98) Za páté, ačkoli právní zástupci společnosti Nippon Steel během inspekce na místě uvedli, že nesouhlasí s tím, že by společnost MISI měla být považována za subjekt ve spojení, jednalo se v té době o pouhou připomínku. V souvislosti s touto otázkou nebylo vzneseno žádné formální tvrzení a až do uložení prozatímních opatření nebyly předloženy žádné argumenty ani podpůrné důkazy. Je třeba konstatovat, že to nebyla Komise, ale sama společnost Nippon Steel, která od samého počátku tohoto šetření prohlašovala společnosti MISI a SCGM za subjekty ve spojení a která zajistila, aby tyto subjekty poskytly požadované informace jako subjekty ve spojení. Teprve poté, co se společnost Nippon Steel seznámila s výsledkem výpočtů dumpingu a pravděpodobně i s dopadem spojení mezi společnostmi na tyto výpočty, rozhodla se vznést požadavek týkající se spojení.

(99) S ohledem na výše uvedené skutečnosti dospěla Komise k závěru, že mezi společností Nippon Steel na jedné straně a společností MISI, resp. SCGM na straně druhé, existuje spojení založené na společném vlastnictví třetího subjektu, který společnosti společně ovládaly a který založil jejich právně uznané obchodní partnerství. Komise proto zamítla tvrzení, že by tyto společnosti neměly být považovány za subjekty ve spojení.

([16]) Viz prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/2754 ze dne 29. října 2024, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz nových bateriových elektrických vozidel určených pro přepravu osob, která pocházejí z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L, 2024/2754, 29.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/2754/oj).

([17]) Viz např. 152. a 518. bod odůvodnění prováděcího nařízení (EU) 2024/2754.

([18]) A jak také uvádí například databáze Moody's Orbis (https://orbis.bvdinfo.com).

3.3.2. *Obvyklé tržní podmínky*

(100) Společnost Nippon Steel tvrdila, že její prodej na vývoz společnostem ve spojení probíhal za obvyklých tržních podmínek. Na podporu tohoto tvrzení společnost Nippon Steel uvedla, že prodej společnosti Nippon Steel společnostem NST, MISI a SCGM měl podobné rámcové dohody, že tyto subjekty ve spojení mohly volně nakupovat od jiných dodavatelů a že prodej těmto subjektům probíhal za podobné ceny. Kromě toho prodej společnosti MISI její společnosti ve spojení v Unii, Marubeni-Itochu Steel Europe GmbH (dále jen „MISEA"), probíhal za obvyklých tržních podmínek, neboť prodej společnosti MISI společnosti MISEA byl údajně v souladu s prodejem odběratelům v EU, kteří nejsou ve spojení, přičemž společnost MISEA rovněž nakupovala dotčený výrobek od subjektů, které nejsou ve spojení. Kromě toho by prodej ze strany společnosti MISEA subjektu v Unii, který je s ní ve spojení, společnosti A ([19]), měl být považován za prodej uskutečněný za obvyklých tržních podmínek, neboť společnost A nakupovala dotčený výrobek rovněž od subjektů, které nejsou ve spojení. Na podporu těchto tvrzení společnost Nippon Steel předložila důkazy o tom, že společnosti mohly volně nakupovat od jiných subjektů, jakož i srovnání prodejních cen ze závodu na základě PCN.

(101) Za prvé, Komise konstatovala, že toto tvrzení o tom, že dotyčné transakce byly provedeny za obvyklých tržních podmínek, předložila společnost Nippon Steel po uložení prozatímních opatření. Některé subjekty byly vykázány jako společnosti ve spojení a transakce s těmito společnostmi Komise v prozatímní fázi považovala za transakce ve spojení.

(102) Za druhé, Komise nezpochybnila, že různé subjekty ve spojení skutečně mohly volně prodávat a nakupovat od jiných společností, které nejsou ve spojení. Rovněž bylo pravdou, že rámcové smlouvy se subjekty ve spojení, které byly poskytnuty Komisi, byly z hlediska obsahu a podmínek podobné. Poskytnuté rámcové smlouvy však neupřesňovaly, jak byly stanoveny konečné ceny, jak byly vyplaceny případné provize nebo jiné podrobnosti důležité pro určení transakcí za obvyklých tržních podmínek.

(103) Kromě toho podle vlastních tvrzení společnosti v jejím podání po přijetí prozatímních opatření probíhala jednání o cenách, do nichž byli zapojeni obchodníci ve spojení, v praxi buď prostřednictvím obchodníka, nebo přímo s odběratelem, což znamená, že vliv obchodníka na tato jednání byl omezen na roli prostředníka nebo „zprostředkovatele". Konečná cena byla tedy určena především vzájemným působením mezi společností Nippon Steel a konečným odběratelem. Vzhledem k omezenému (pokud vůbec nějakému) vlivu obchodníka ve spojení na stanovení ceny byla cena mezi subjekty ve spojení považována za nespolehlivou.

(104) Za třetí, společnost Nippon Steel tvrdila, že ceny, které společnost Nippon Steel platila subjektům ve spojení nebo jejich prostřednictvím, byly v souladu s cenami placenými odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Na podporu tohoto tvrzení společnost Nippon Steel předložila tabulky, které ukazují ceny „ze závodu" pro subjekty ve spojení a subjekty, které nejsou ve spojení, pro prodej společností Nippon Steel samotnou a jejími subjekty ve spojení, společnostmi MISI a MISEA. Není však jasné, jaké ceny společnost Nippon Steel použila jako ceny „ze závodu". Při porovnávání prodejních cen by mělo být provedeno srovnání fakturovaných cen po odečtení příslušných nákladů na dopravu (aby se zohlednily rozdíly v dodacích podmínkách) a případně po odečtení dovozních cel. Toto srovnání ukázalo významné cenové rozdíly mezi prodejními transakcemi obchodníků ve spojení a prodejními transakcemi obchodníků, kteří nejsou ve spojení, kdy ve většině případů ([20]) byla prodejní cena pro obchodníky ve spojení nižší než pro obchodníky, kteří nejsou ve spojení (nižší až o více než 50 % na základě typu výrobku). Nelze tedy dospět k závěru, že převodní ceny pro subjekty ve spojení byly v souladu s cenami pro subjekty, které nejsou ve spojení. Společnost Nippon Steel každopádně nepředložila žádný argument ani důkaz, že ceny mezi subjekty ve spojení odrážejí tržní ceny.

(105) Podle japonské vlády v jejím podání po poskytnutí konečných informací nebylo použití čl. 2 odst. 3 antidumpingové dohody WTO odůvodněno nižšími prodejními cenami příslušných transakcí, protože uvedený článek se zabývá obtížemi při výpočtu dumpingových rozpětí v důsledku *„nespolehlivých" (nepřiměřeně vysokých)* vývozních cen.

(106) Ustanovení čl. 2 odst. 3 však nespecifikuje, zda by ceny mezi subjekty ve spojení měly být vyšší nebo nižší, aby bylo možné jej použít, pouze vyžaduje existenci spojení, které činí vývozní cenu nespolehlivou. Každopádně v tomto konkrétním případě existovaly významné cenové rozdíly v prodejích mezi společností Nippon Steel a jejími subjekty ve spojení a mezi společností Nippon Steel a jejími subjekty, které nejsou ve spojení, a proto je tvrzení japonské vlády rovněž věcně nesprávné.

([19]) Tento subjekt požádal o anonymitu po celou dobu vyšetřování a byla mu poskytnuta.

([20]) Na základě typu výrobku byly ceny typů výrobků prodávaných subjektům ve spojení i subjektům, které nejsou ve spojení, nižší, a to u 99 % veškerého množství prodaného do EU společností Nippon Steel, 98 % množství prodaného na domácím trhu společností Nippon Steel a 88 % veškerého množství prodaného do EU společností MISI. Byly nižší u 51 % veškerého množství prodaného do EU společností MISEA u typů výrobků prodávaných subjektům ve spojení i subjektům, které nejsou ve spojení. To však zahrnovalo jeden konkrétní typ výrobku, který představoval 50 % prodaného množství, pokud byla cena vyšší pro subjekty ve spojení než pro subjekty, které nejsou ve spojení, což bylo považováno za odlehlou hodnotu.

(107) S ohledem na výše uvedené Komise zamítla tvrzení společnosti Nippon Steel a dospěla k závěru, že neexistují žádné důkazy o tom, že ceny mezi subjekty ve spojení byly za obvyklých tržních podmínek nebo že odrážely tržní ceny.

3.3.3. *Běžná hodnota*

(108) Podrobnosti o metodice výpočtu běžné hodnoty jsou uvedeny v 104. až 116. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Vzhledem k tomu, že nebyla vznesena žádná konkrétní tvrzení týkající se výpočtu běžné hodnoty, potvrzují se tyto body odůvodnění.

3.3.4. *Vývozní cena*

(109) Podrobnosti výpočtu vývozní ceny byly uvedeny ve 117. až 119. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

(110) Po poskytnutí prozatímních informací vznesla společnost Nippon Steel dvě tvrzení týkající se výpočtu vývozní ceny. Týkala se odpočtu zisku z prodeje prostřednictvím subjektů ve spojení a vyloučení dividend a ostatních příjmů z prodejních, režijních a správních nákladů.

(111) Za prvé, společnost tvrdila, že výše zisku z prodeje prostřednictvím subjektů ve spojení (ať už dovozců v Unii nebo obchodníků mimo Unii) by měla být odečtena pouze jednou, v souladu s předchozími šetřeními, jako je šetření týkající se *kopírovacích strojů na obyčejný papír* ([21]) a *polyesterových střižových vláken* ([22]). Například v případě kopírovacích strojů na obyčejný papír bylo v 70. bodě odůvodnění konečného nařízení uvedeno, že se uplatňuje jednotné ziskové rozpětí ve výši 5 % bez ohledu na počet dceřiných společností zapojených do prodejního řetězce.

(112) Komise konstatuje, že společnost Nippon Steel ve svém tvrzení zaměnila úpravu vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení, když se prodej uskutečnil prostřednictvím dovozců ve spojení, a úpravy provedené za účelem spravedlivého srovnání podle čl. 2 odst. 10 u prodeje uskutečněného prostřednictvím obchodníků ve spojení, kteří působí jako zástupci v Japonsku. Tyto úpravy však mají odlišný skutkový a právní základ, a proto je nelze posuzovat společně.

(113) Komise konstatuje, že zvolený přístup (který odkazuje pouze na čl. 2 odst. 9) odrážel zvláštní okolnosti těchto případů v dané době, zejména typ výrobku a prodejní toky. Společnost Nippon Steel nevysvětlila, proč by měl být přístup v případech, na které se odkazuje, relevantní pro tento případ, zejména pokud její tvrzení zahrnuje rovněž úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i). Zjištění v těchto případech proto nelze v tomto šetření jako taková použít.

(114) V daném případě Komise provedla úpravu ve výši 2 % o zisk dosažený každým dotčeným subjektem ve spojení v Unii až do dalšího prodeje prvnímu nezávislému odběrateli v Unii v souladu s čl. 2 odst. 9. Společnost Nippon Steel nezpochybnila, že úprava podle čl. 2 odst. 9 byla neoprávněná, ale pouze to, že ve spojení s úpravou podle čl. 2 odst. 10 písm. i) byla příliš vysoká.

(115) S ohledem na výše uvedené Komise první tvrzení společnosti Nippon Steel zamítla.

(116) Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel objasnila, že nesouhlasí se skutečností, že Komise provedla dvojí úpravu podle čl. 2 odst. 9 u prodejů uskutečněných prostřednictvím společnosti MISEA a společnosti A. Podle společnosti by se jednalo o naprosto stejnou situaci, jaká byla zmíněna u dvou případů uvedených ve 111. bodě odůvodnění.

(117) Komise s tím nesouhlasila. V těchto dvou případech se Komise rozhodla použít jedno jednotné ziskové rozpětí bez ohledu na počet zúčastněných subjektů. V těchto případech bylo použito ziskové rozpětí ve výši 5 %, aby se zohlednil zisk dovozců ve spojení v případě složitého toku zahrnujícího více subjektů.

([21]) Nařízení Rady (ES) č. 2380/95 ze dne 2. října 1995 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu kopírovacích strojů na obyčejný papír pocházejících z Japonska (Úř. věst. L 244, 12.10.1995, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1995/2380/oj).

([22]) Nařízení Rady (ES) č. 428/2005 ze dne 10. března 2005 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střižových vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a Saúdské Arábie, změně nařízení (ES) č. 2852/2000 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu polyesterových střižových vláken pocházejících z Korejské republiky a o zastavení antidumpingového řízení týkajícího se dovozů pocházejících z Tchaj-wanu (Úř. věst. L 71, 17.3.2005, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2005/428/oj).

(118) V daném případě se jednalo o poměrně jednoduchý tok dvou dovozců ve spojení, u nichž se Komise rozhodla upravit vývozní cenu s ohledem na úlohu a funkce, které obě strany ve spojení zastávají. V tomto ohledu se v závislosti na transakci podíleli jak na procesu dovozu, tak na dalším prodeji na trhu Unie. Je třeba poznamenat, že tento přístup byl ve skutečnosti ku prospěchu společnosti. Pokud by se Komise rozhodla následovat příklad starších případů, na které se společnost Nippon Steel odvolává, a použila by zisk ve výši 5 % bez ohledu na počet dceřiných společností, snížila by vývozní cenu, a tím by zvýšila dumpingové rozpětí. Skutečnost, že výrobek byl prodán konečnému odběrateli, který není ve spojení, pouze jednou, jak tvrdí společnost Nippon Steel, neovlivňuje skutečnost, že zboží bylo v některých případech prodáno dvakrát: jednou společností MISEA společnosti A a jednou společností A nezávislému odběrateli. Jak společnost MISEA, tak společnost A očekávají, že z těchto prodejů dosáhnou zisku, a proto by se tento zisk musel odečíst dvakrát. To je v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení, který umožňuje úpravy mimo jiné o „dosažené zisky".

(119) Za druhé, společnost Nippon Steel tvrdila, že některé dividendy související s dotčeným výrobkem by měly být zahrnuty do prodejních, režijních a správních nákladů. Na podporu tohoto tvrzení společnost Nippon Steel vysvětlila, že příslušné částky pro společnosti MISEA, MISI, NST a NSC se všechny týkaly dividend od společností ve spojení zapojených do obchodu s ocelí. Komise však tyto částky považovala za přerozdělení zisku mezi subjekty ve spojení a jako takové nebyly součástí prodejních, režijních a správních nákladů. Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel tvrdila, že vzhledem k tomu, že tyto dividendy byly výnosem z investic spojených s dalším prodejem dotčeného výrobku stranami ve spojení, měly být zohledněny jako součást prodejních, správních a režijních nákladů. Bez ohledu na to, zda se tyto částky týkaly dotčeného výrobku, však byly vyplaceny mezi subjekty ve spojení z důvodu investic do těchto subjektů ve spojení. Tyto částky proto nelze považovat za součást prodejních, správních a režijních nákladů, ale pouze za přerozdělení zisku mezi těmito subjekty ve spojení. Společnost Nippon Steel navíc v žádném případě neprokázala, že dividendy přímo souvisely s výrobou a prodejem dotčeného výrobku. Komise proto tvrzení společnosti Nippon Steel zamítla.

3.3.5. *Srovnání*

(120) Po uložení prozatímních opatření vznesla společnost Nippon Steel tři tvrzení týkající se srovnání vývozní ceny a běžné hodnoty.

(121) Za prvé, jak je uvedeno ve 111. bodě odůvodnění, společnost Nippon Steel tvrdila, že výše zisku z prodeje prostřednictvím subjektů ve spojení (ať už dovozců v Unii nebo obchodníků mimo Unii) by měla být odečtena pouze jednou. Jak je však uvedeno v 112. bodě odůvodnění, společnost zaměnila úpravy provedené na základě různých skutkových a právních základů, a proto bylo toto tvrzení zamítnuto, jak je vysvětleno v 113. až 115. bodě odůvodnění.

(122) Společnost Nippon Steel tvrdila, že v případě prodeje do Unie prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení, by Komise měla k cenám CIF, které sami poskytli Komisi během šetření, připočíst částku za prodejní, režijní a správní náklady a zisk těchto obchodníků, kteří nejsou ve spojení. Podle společnosti Nippon Steel z rozsudku Soudního dvora ve věci Hansol ([23]) vyplývalo, že hospodářská soutěž na hranicích EU probíhá v okamžiku dalšího prodeje prvnímu nezávislému odběrateli v Unii, nikoli v Japonsku ani jinde.

(123) Komise konstatovala, že toto tvrzení bylo poprvé vzneseno až po poskytnutí prozatímních informací, zatímco v prozatímní fázi společnost sama poskytla odpovědi na dotazník včetně odhadované ceny CIF za prodej v Unii uskutečněný prostřednictvím obchodníků, kteří nejsou ve spojení. Společnost nikdy nenavrhla ani nepožádala, aby do ceny CIF byly zahrnuty prodejní, režijní a správní náklady a zisk obchodníků, kteří nejsou ve spojení, ačkoli k tomu měla dostatek času. Teprve po uložení prozatímních opatření požádala společnost Nippon Steel o úpravy.

(124) Nicméně vzhledem ke zvláštním okolnostem tohoto případu a zejména ke skutečnosti, že společnost Nippon Steel vyvážela do Unie také prostřednictvím obchodníků ve spojení, u nichž byly příslušné ceny CIF ověřeny tak, aby zahrnovaly prodejní, režijní a správní náklady a zisk, Komise výjimečně souhlasila s tím, že by bylo přiměřené zohlednit částku prodejních, režijních a správních nákladů a zisku obchodníků, kteří nejsou ve spojení, v cenách CIF týkajících se vývozních transakcí uskutečněných prostřednictvím dotčených obchodníků, kteří nejsou ve spojení. Ve svém podání společnost Nippon Steel předložila nekonsolidované účetní závěrky čtyř z pěti obchodníků, kteří nejsou ve spojení a kteří se podíleli na prodeji v Unii během období šetření. Tyto náklady a zisky se však netýkaly všech obchodníků, ale zahrnovaly operace těch obchodníků, které souvisely s jinými obchody a jinými výrobky než s dotčeným výrobkem. Navíc druh nákladů zahrnutých do prodejních, režijních a správních nákladů u těchto obchodníků, kteří nejsou ve spojení, nebyl dostatečně konkrétní, aby se zabránilo dvojímu započtení např. nákladů na dopravu nebo jiných nákladů. Komise proto tyto náklady a zisky nepovažovala za přiměřené.

([23]) Věc C-260/20 P, Komise v. Hansol Paper, ECLI:EU:C:2022:370.

(125) Jako alternativu navrhla společnost Nippon Steel použít jako zástupný ukazatel ověřené prodejní, režijní a správní náklady a zisk vykázané obchodníky ve spojení, společnostmi MISI nebo NST. Komise měla za to, že vážený průměr příslušných a ověřených prodejních, režijních a správních nákladů obchodníků ve spojení, společností MISI a NST, by skutečně byl přiměřeným zástupným ukazatelem prodejních, režijních a správních nákladů obchodníků ve spojení. Pokud jde o zisk, byl však zisk obchodníků ve spojení považován za nespolehlivý, protože byl ovlivněn spojením se společností Nippon Steel.

(126) Komise místo toho zvažovala použití pomyslného ziskového rozpětí ve výši 2 %, které by bylo v souladu se ziskovým rozpětím použitým podle čl. 2 odst. 9 pro prodej v Unii prostřednictvím společností ve spojení, jak je vysvětleno v 119. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a v konkrétních poskytnutých informacích společnosti Nippon Steel v době přijetí prozatímních opatření. Komise to považovala za přiměřený náhradní ukazatel. Na tomto základě Komise přepočítala dumpingové rozpětí a rozpětí újmy.

(127) Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel tvrdila, že daně z přidané hodnoty na fakturách za prodej na vývoz prostřednictvím japonských obchodníků, kteří nejsou ve spojení, by neměly být odečteny. Podle společnosti Nippon Steel může být DPH, kterou obchodníci, kteří nejsou ve spojení, zaplatili společnosti Nippon Steel po prodeji na domácím trhu těmto obchodníkům, kteří nejsou ve spojení, zahrnuta do hodnoty odpočtu v daňovém přiznání obchodníků. Údaje tohoto případu však ukázaly, že společnost Nippon Steel nevyvážela v případě těchto prodejů přímo odběrateli v EU, který není ve spojení, ale prostřednictvím domácího obchodníka, který není ve spojení. Za těchto okolností byl potvrzen přístup Komise, neboť jakýkoli takový rabat by byl poskytnut obchodníkovi, který není ve spojení, a nikoli společnosti Nippon Steel. Společnost Nippon Steel nepředložila žádný důkaz o tom, že by tento prvek DPH ovlivnil cenu u obchodníka, který není ve spojení, a nepředložila žádný důkaz o tom, že příslušné platby DPH byly skutečně vráceny, odečteny nebo jinak kompenzovány v případě vývozních transakcí uskutečněných obchodníky, kteří nejsou ve spojení. Komise tedy toto tvrzení nepřijala.

(128) Za třetí, společnost Nippon Steel tvrdila, že Komise by neměla odečítat náklady na úvěr od vývozní ceny pro prodejní subjekty v Unii, které jsou ve spojení. Komise toto tvrzení přijala.

3.3.6. *Dumpingové rozpětí*

(129) Jak je popsáno v 120. až 128. bodě odůvodnění, v návaznosti na tvrzení zúčastněných stran Komise dumpingová rozpětí revidovala.

(130) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF (zahrnující náklady, pojištění a přepravu zboží) s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Nippon Steel Corporation	42,1 %
Tokyo Steel Co. Ltd.	6,9 %
Ostatní spolupracující společnosti: — Daido Steel Co., Ltd. — JFE Steel Corporation	32,6 %
Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	42,1 %

3.4. **Vietnam**

3.4.1. *Běžná hodnota*

(131) Po poskytnutí předběžných a konečných informací obdržela Komise písemné připomínky od svazu EUROFER a skupiny Hoa Phat Group.

(132) Svaz EUROFER znovu předložil připomínky k existenci „zvláštní situace na trhu“ ve Vietnamu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Tvrdil, že vietnamská vláda poskytovala domácím výrobcům oceli vstupy za zkreslené, uměle nízké ceny, a proto spolu s vývozními omezeními na suroviny tato zkreslení odůvodňují úpravu nákladů v souladu s čl. 2 odst. 3 základního nařízení. Na podporu těchto argumentů svaz EUROFER nejprve odkázal na prohlášení uvedená v pracovních dokumentech nebo právních předpisech Vietnamu, v nichž se zmiňuje potřeba rozvoje ocelářského průmyslu a podpory domácích výrobců oceli. Za druhé, poukazoval na existenci vývozních daní nebo omezení týkajících se uhlí, šrotu a železné rudy.

(133) Skupina Hoa Phat Group vyvrátila argumenty svazu EUROFER a tvrdila, že ve Vietnamu neexistuje žádná zvláštní situace na trhu ani zkreslení trhu se surovinami a že svaz EUROFER nepředložil žádné další důkazy ve srovnání s informacemi předloženými ve fázi podnětu a před prozatímním nařízením.

(134) Jak je uvedeno v 286. a 287. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise připomněla, že existenci zkreslení cen na trhu surovin nelze zjistit. Vzhledem k tomu, že ve Vietnamu surovina potřebné kvality pro výrobu dotčeného výrobku neexistovala nebo existovala pouze v malém množství, dováželi vyvážející výrobci surovinu od několika různých dodavatelů a z různých zemí. Nebylo tedy možné stanovit, že by ceny surovin byly uměle nízké, protože ceny těchto surovin nebyly ovlivněny domácími cenami a nemohly být předmětem zkreslení. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(135) Po poskytnutí konečných informací svaz EUROFER zopakovala, že přestože se výrobní vstupy do Vietnamu částečně dovážejí, jejich ceny mohou být stále nepřímo zkreslené v důsledku širší struktury trhu a státních zásahů, vývozních omezení a cel. Ceny mohly být zkresleny také kvůli levným plochým za tepla válcovaným výrobkům dováženým z Číny a výslovným vládním strategiím zaměřeným na podporu domácího ocelářského průmyslu. Tvrdil, že všechny tyto prvky naznačují, že ve Vietnamu existuje zvláštní tržní situace. Svaz EUROFER se rovněž domníval, že i kdyby existence „zvláštní situace na trhu“ nebyla potvrzena, na základě dostupných informací, které svaz EUROFER poskytl Komisi, nelze pro účely výpočtu běžné hodnoty vycházet z vietnamských domácích prodejních cen. Požádal proto Komisi, aby toto posouzení znovu přezkoumala.

(136) Po poskytnutí konečných informací skupina Hoa Phat Group uvedla, že Komise správně dospěla k závěru, že tvrzení žadatele týkající se existence zvláštní situace na trhu ve Vietnamu ve smyslu čl. 2 odst. 3 základního nařízení jsou neopodstatněná a že důkazy obsažené v podnětu týkající se údajné zvláštní situace na trhu ve Vietnamu nejsou dostatečné ani přesné. Domnívala se, že suroviny ve Vietnamu nemohou být předmětem zkreslení, protože tyto suroviny nejsou vůbec ovlivněny domácími cenami.

(137) Komise měla za to, že tvrzení svazu EUROFER nebylo založeno na žádných nových důkazech o existenci zvláštní situace ve Vietnamu, ani nebylo možné prokázat, že ceny vstupů byly zkreslené – naopak, ceny byly shledány v souladu s mezinárodními cenami. Proto nebylo vhodné tyto náklady nahradit. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.4.2. *Vývozní cena*

(138) Jelikož ohledně vývozní ceny nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 150. až 151. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.4.3. *Srovnání*

(139) Jelikož ohledně srovnání nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 152. až 156. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3.4.4. *Dumpingové rozpětí*

(140) Vzhledem k tomu, že k metodice výpočtu dumpingového rozpětí nebyla přijata žádná tvrzení, potvrzuje se 161. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(141) Konečná dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF (zahrnující náklady, pojištění a přepravu zboží) s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %
Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Stock Company	0 %
Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	12,1 %

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

(142) Jelikož k definici výrobního odvětví Unie nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 162. až 167. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. Spotřeba v Unii

4.2.1. *Vlastní spotřeba na trhu Unie (v tunách)*

(143) Pojem „vlastní spotřeba“ zahrnoval jak „závislý prodej“ (tj. převod v rámci skupiny za netržní ceny (tj. nikoli za tržních podmínek)), tak „využití pro vlastní spotřebu“ (tj. interní převod plochých za tepla válcovaných výrobků pro výrobu navazujících výrobků z oceli, jako jsou například trubky). Jelikož ohledně vlastní spotřeby v Unii nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrzuje se 172. až 178. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2.2. *Spotřeba na volném trhu v rámci Unie*

(144) Při inspekci na místě, která se uskutečnila v prostorách svazu EUROFER a která je uvedena ve 19. bodě odůvodnění, bylo zjištěno, že některé prodeje mezi stranami ve spojení, které byly uskutečněny za obvyklých tržních podmínek, a tudíž nemohly být považovány za závislý prodej, byly během období šetření u jednoho z 22 výrobců v Unii chybně nezapočítány jako prodej na volném trhu. Tabulky 4, 5, 6 a 10 prozatímního nařízení byly proto revidovány a zveřejněny stranám v obecném informačním dokumentu, aby zahrnovaly tyto objemy nezávislého prodeje.

(145) V další analýze Komise revidovala své posouzení, podle něhož byla metodika použitá pro výpočet spotřeby na volném trhu Unie, jak byla uvedena v prozatímním nařízení, skutečně správná, neboť nezávislý prodej za obvyklých tržních podmínek stranám ve spojení, jako jsou obchodníci a střediska služeb pro ocelářský průmysl, byl správně zahrnut do posouzení spotřeby na volném trhu Unie v tabulce 5 prozatímního nařízení pro všechny výrobce v Unii a potvrzen v tabulce 3 níže.

(146) V každém případě bylo prošetřeno a potvrzeno, že tento prodej pro jinou než vlastní spotřebu je skutečně prodejem za tržní ceny a že kupující ve spojení měl možnost volného výběru dodavatele bez ohledu na to, zda je tento dodavatel ve spojení, či nikoli.

(147) V tomto ohledu Komise do údajů o volném trhu Unie zahrnula veškerý nezávislý prodej, a to nad rámec prodeje výrobců v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení, a dovozu ze třetích zemí. Tato omezená změna neměla žádný podstatný dopad na závěry uvedené v prozatímním nařízení, jak je vysvětleno níže.

(148) Společnosti Nippon Steel a JFE uvedly, že výrobci v Unii dováželi po celou dobu šetření do EU výrobek, který je předmětem šetření, ve značném objemu. Podrobně se tímto bodem zabývá oddíl 4.3.2, 173. až 180. bod odůvodnění. Komise uvedla, že při křížové kontrole informací o dovozu plochých za tepla válcovaných výrobků zjistila v 191. bodě odůvodnění prozatímního nařízení administrativní chybu, pokud jde o vývoj celkového podílu dovozu z dotčených zemí do Unie na trhu. Podíl na trhu se sice skutečně zvýšil o téměř 4,1 procentního bodu, ale v posuzovaném období činil nárůst podílu na trhu 87 %, a nikoli 56 %, jak je chybně uvedeno (viz tabulka 2).

4.2.3. *Celková spotřeba*

(149) S ohledem na opravy popsané ve 146. bodě odůvodnění byla celková tabulka spotřeby revidována a celková spotřeba (včetně nezávislého prodeje) se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 1

Celková spotřeba v Unii (volný prodej (včetně nezávislého prodeje mezi stranami ve spojení) a trh vlastní spotřeby) (v tunách)

	2021	2022	2023	Období šetření
Celková spotřeba v Unii	[70 785 251 – 81 095 403]	[60 606 914 – 72 927 115]	[60 726 141 – 71 931 644]	[61 426 794 – 72 709 091]
Index (2021 = 100)	*100*	*87*	*86*	*87*
Včetně závislého trhu	[35 289 645 – – 43 224 546]	[29 094 190 – 36 000 359]	[29 005 256 – 36 224 147]	[29 143 141 – 36 224 968]
	100	84	84	84

Zdroj: odpověď svazu EUROFER na dotazník, výrobci v Unii zařazení do vzorku.

(150) Celková spotřeba v Unii v roce 2022 klesla o 13 % ve srovnání s rokem 2021. Vlastní potřeba představovala v období šetření 49,9 % celkové spotřeby v Unii a klesla o 16 %.

(151) V návaznosti na uložení prozatímních opatření uvedla společnost FHS, že by Komise měla pro získávání údajů Eurostatu o dovozu používat stejné kódy KN, které se používají pro zjišťování údajů o výrobě svazu EUROFER. Společnost FHS tvrdila, že Komise tímto asymetrickým přístupem uměle zvětšila jmenovatel spotřeby a automaticky rozmělnila vypočtené podíly na trhu jak výrobního odvětví Unie, tak dotčených zemí.

(152) Komise stanovila statistiku dovozu pro ploché za tepla válcované výrobky na základě údajů Eurostatu, přičemž použila kódy KN, pod které by obdobný výrobek spadal. Komise rovněž zajistila, aby výrobci v Unii zařazení do vzorku a svazu EUROFER používali pro vykazování mikro- a makroukazatelů, a zejména objemu výroby, stejný zvláštní kód KN.

(153) Společnost FHS tvrdila, že by měl být zohledněn podíl vlastní spotřeby (tj. vnitřních převodů za účelem dalšího zpracování výrobku, který je předmětem šetření, bez fakturace a vstupu na volný trh a „závislého prodeje, který není v souladu se zásadou tržního odstupu vůči společnostem ve spojení za účelem dalšího zpracování“) při celkové výrobě plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli. Podle názoru tohoto vyvážejícího výrobce téměř tři čtvrtiny celkového poklesu zjevné spotřeby pocházely z vertikálně integrovaných skupin. Podle společnosti FHS klesla poptávka pro vlastní spotřebu o více než 6 milionů tun, zatímco poptávka na volném trhu se snížila o méně než 2 miliony tun.

(154) Proto by podle názoru tohoto vyvážejícího výrobce měla Komise před připsáním jakékoli újmy dovozům z dotčených zemí nejprve prokázat, že tento dovoz získal nepřiměřený podíl v souvislosti s celkově klesající poptávkou na trhu. Podle názoru tohoto vyvážejícího výrobce by to mělo silný dopad na konečné stanovení újmy.

(155) Komise důkladně prozkoumala otázku „vlastní spotřeby“ (viz 143. bod odůvodnění) a „závislého prodeje“, která je v daném šetření velmi důležitá. V prozatímním nařízení Komise při posuzování újmy zvažovala prodej na volném trhu (bez zahrnutí nezávislého prodeje, jak je vysvětleno ve 146. bodě odůvodnění) odděleně od vlastní spotřeby, neboť se mělo za to, že na vlastní spotřebu se nevztahují podmínky volného trhu.

(156) Komise konstatovala, že zatímco někteří výrobci v Unii mají společnosti ve spojení, které buď obchodují s obdobným výrobkem, nebo jej zpracovávají, též jejich prodej těmto subjektům ve spojení se uskutečňuje za obvyklých tržních podmínek a že tyto subjekty ve spojení mohou nakupovat od všech dodavatelů, včetně dodavatelů z dotčených zemí, a nikoli pouze od primárních výrobců oceli ve spojení, a veškerý tento nákup se uskutečňuje za tržní cenu. Proto byl do jeho objemu nebo hodnoty zahrnut veškerý nezávislý prodej mezi stranami ve spojení.

(157) Tvrzení, že téměř tři čtvrtiny celkového poklesu spotřeby v EU mají původ ve vertikálně integrovaných skupinách, byla shledána správnými, nicméně neměla vliv na závěry, že objem prodeje v EU, včetně nezávislého prodeje stranám ve spojení, poklesl o 15 %, jak ukazuje revidovaná tabulka 2 (tabulka 4 v tomto nařízení).

(158) Společnost FHS tvrdila, že pokles celkové spotřeby v Unii o 13 % mezi rokem 2021 a obdobím šetření, jak je uvedeno v tabulce 5 prozatímního nařízení, se shoduje s „dobře zdokumentovaným“ zpomalením v odvětvích stavebnictví, automobilového průmyslu a potrubní dopravy v EU v důsledku otřesu způsobeného cenami energií v letech 2022–2023.

(159) Nebyly však předloženy žádné důkazy o tom, že se ploché za tepla válcované výrobky používají výhradně v těchto odvětvích a v jakých množstvích. Podle společnosti FHS měl tento makrootřes stejný dopad na každého dodavatele. Před připsáním újmy dovozům z cílových zemí měla Komise nejprve prokázat, že tyto dovozy získaly nepřiměřený podíl na zmenšujícím se koláči, což podle názoru společnosti FHS nebylo na základě údajů v tabulce 6 prozatímního nařízení prokázáno.

(160) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Za prvé, statistické údaje uvedené v tabulce 6 prozatímního nařízení ukázaly, že vývoj dovozu z dotčených zemí nesledoval stejný trend jako celkový objem výroby výrobního odvětví Unie, který, jak je uvedeno v tabulce 9 prozatímního nařízení, se v důsledku společného poklesu prodeje na volných trzích snížil o 16 %. Za druhé, společnost FHS nepředložila žádné důkazy o tomto údajném „dobře zdokumentovaném“ zpomalení v odvětvích stavebnictví, automobilového průmyslu a potrubní dopravy v EU po otřesu způsobeném cenami energií v letech 2022–2023 nebo že ploché za tepla válcované výrobky byly používány pouze v těchto odvětvích. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(161) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS poukázala na skutečnost, že Komise nabídla „*nejméně tři různé odhady ztráty podílu výrobního odvětví Unie na trhu*“, a tvrdila, že by Komise měla zveřejnit „*revidovanou tabulku, která je základem tabulek 2 až 4 obecného informačního dokumentu, a jasně určit, který údaj o podílu na trhu považuje za směrodatný*“.

(162) Zaprvé, údajná nejasnost metodiky použité pro výpočet příslušných podílů výrobního odvětví Unie a třetích zemí na trhu byla podrobně vysvětlena ve 189. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a v oddíle 4.2 konečného obecného informačního dokumentu. Zadruhé, některé informace nemohly být zveřejněny a musely být uvedeny s použitím rozpětí, aby byla zajištěna důvěrnost údajů týkajících se jiných stran, včetně údajů od jiných vyvážejících výrobců pocházejících z Vietnamu. V každém případě všechny uváděné údaje ukazují podobný klesající trend, pokud jde o podíl výrobního odvětví Unie na trhu. Tvrzení sdružení FHS v tomto ohledu byla proto odmítnuta.

(163) Změny uvedené výše ve 144. bodě odůvodnění týkající se spotřeby v Unii neměly vliv na závěry uvedené ve 168. až 182. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. **Dovoz z dotčených zemí**

4.3.1. *Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí a objemu dovozu a dovozních cen dotčených zemí*

(164) Po uložení prozatímních opatření a po poskytnutí konečných informací společnost Ezz Steel tvrdila, že dovoz z Egypta do Evropské unie by měl být považován za zanedbatelný, a to jak z hlediska objemu, tak z hlediska podílu na trhu, přičemž od roku 2021 do období šetření navíc došlo k nízkému nárůstu v procentech, a to o 4 %. Kromě toho existovaly rozdílné podmínky hospodářské soutěže mezi dovozem z Egypta a plochými za tepla válcovanými výrobky vyráběnými výrobním odvětvím Unie, neboť podle tohoto vyvážejícího výrobce by měl být Egypt považován za zemi, která přebírá cenu, jelikož měl od roku 2022 do období šetření nejvyšší průměrné dovozní ceny v porovnání s Japonskem a Vietnamem a egyptský dovoz se v období šetření nepodbízel prodejním cenám EU. Společnost Ezz Steel rovněž tvrdila, že podíly na trhu by měly být vypočteny na základě celkové spotřeby Unie uvedené v tabulce 5 prozatímního nařízení, která zahrnuje prodej na trzích volné a vlastní spotřeby.

(165) Komise konstatovala, že některá z těchto tvrzení, pokud jde o podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení a o souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí, již společnost Ezz Steel předložila a Komise se jimi zabývala v prozatímní fázi, zejména v 183. až 188. bodě odůvodnění.

(166) Za prvé Komise uvedla, že v tomto konkrétním případě představoval dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pocházejícího z dotčených zemí jednotlivě alespoň [2,2–2,9] % podílu na trhu v období šetření a více než [7,6–10,1] %, je-li posuzován společně během období rámci šetření, jak je uvedeno v tabulce 2 níže. Komise dále nesouhlasila s tvrzením společnosti Ezz Steel, že její podíly na trhu by měly být vypočteny na základě celkové spotřeby v Unii, a nikoli na základě celkové spotřeby na volném trhu Unie. Komise se domnívala, že dovoz z Egypta by měl být srovnáván s celkovým volným trhem, s výjimkou vlastní spotřeby, na kterou se nevztahují stejné podmínky hospodářské soutěže jako na volném trhu.

(167) Podle své běžné praxe v antidumpingových šetřeních stanovila Komise spotřebu na volném trhu v Unii na základě a) prodeje všech známých výrobců v Unii na volném trhu Unie, b) dovozu do Unie ze všech třetích zemí podle údajů Eurostatu a rovněž při zohlednění údajů poskytnutých spolupracujícími vyvážejícími výrobci v dotčených zemích. Vzhledem k tomu, že v připomínkách předložených v obecném informačním dokumentu nebyla uvedena žádná nová tvrzení, byly závěry zachovány.

(168) Po poskytnutí konečných informací společnost Ezz Steel upozornila na nesrovnalost v přístupu Komise, pokud jde o výpočet podílu objemu dovozu dotčeného výrobku z Egypta na trhu během období šetření. Podle tohoto vyvážejícího výrobce byl přístup Komise, která jako základ pro výpočet podílu dovozu z Egypta na trhu zohlednila celkovou spotřebu na volném trhu Unie namísto celkové spotřeby, v rozporu s metodikou přijatou v ochranném nařízení ([24]), kde při určování spotřeby všech kategorií výrobků včetně plochých za tepla válcovaných výrobků zahrnula vlastní prodej.

(169) V tomto šetření Komise provedla podrobnou analýzu trhu Unie a posoudila volný i závislý trh s plochými za tepla válcovanými výrobky. Proto je nesprávné dovozovat, že Komise v tomto případě nezohlednila situaci na společném trhu. Stejný přístup byl použit v předchozích antisubvenčních a antidumpingových šetřeních týkajících se Brazílie, Číny, Ruska, Íránu, Turecka nebo Ukrajiny. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(170) Společnost Ezz Steel odkázala na své předchozí podání ve fázi zahájení řízení, které zahrnovalo údaje uvedené ve „zprávě CRU“ ([25]) o spotřebě za tepla válcovaných svitků na trhu EU, a tvrdila, že Komise tím, že se tímto bodem vzneseným společností Ezz Steel nezabývala, porušila svou povinnost uvést odůvodnění. Jak je však vysvětleno ve 162. až 164. a 171. bodě odůvodnění prozatímního nařízení a ve 152. bodě odůvodnění výše, Komise použila ověřené údaje o prodeji nejméně 22 společností vyrábějících obdobný výrobek, které byly spojeny s údaji Eurostatu o dovozu ze třetích zemí, aby mohla získat údaje o celkové spotřebě obdobného výrobku v Unii. Nebylo tedy nutné se vracet k jiným komerčním neověřeným zdrojům, jakkoli mohou mít dobrou pověst.

(171) Společnost Ezz Steel dále tvrdila, že při použití celkové spotřeby by podíl společnosti Ezz Steel na trhu nebyl vyšší než 1,25 %. Dále tvrdila, že přístup Komise vedl k nepřesným výsledkům, které neodrážejí běžné tržní podmínky, neboť tyto podíly by do značné míry závisely na jednostranném jednání primárních výrobců oceli v oblasti plochých za tepla válcovaných výrobků v EU, a to buď převzetím navazujících zpracovatelských společností, nebo rozhodnutím o odprodeji spřízněných navazujících zpracovatelských společností. Komise proto uměle nadhodnotila podíl egyptského dovozu plochých za tepla válcovaných výrobků na trhu EU, ačkoli by ve skutečnosti mohl být považován za důvod k ukončení šetření, jako tomu bylo v případě Srbska v předchozím antidumpingovém šetření ([26]).

(172) Za prvé, v souladu se svým obvyklým postupem Komise posoudila dovoz z dotčených zemí na volném trhu, na němž soutěží s výrobním odvětvím Unie. Na základě čl. 3 odst. 4 základního nařízení, který odkazuje na *účinky* dovozu z dotčených zemí, Komise nechápala, jak by podíl dovozu z dotčených zemí neměl být porovnán s prodejem výrobního odvětví Unie na volném trhu, s nímž soutěží, aby bylo možné posoudit kumulaci dovozu z dotčených zemí a jeho účinky na výkonnost výrobního odvětví Unie. Komise zjistila, že Egypt není v takové situaci jako Srbsko v daném případě. Komise v případě týkajícím se Srbska ([27]) shledala, že 1,04 % je stále zanedbatelné podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení, protože 0,04 procentního bodu (p. b.) by mělo být považováno za nepodstatné, zejména když v relativním vyjádření byly objemy srbského dovozu podstatně nižší než objemy z každé z ostatních čtyř zemí, které jsou předmětem šetření. Naopak v tomto případě Komise za použití stejné metodiky výpočtu spotřeby jako v srbském případě zjistila, že Egypt měl v období šetření [2,2–2,9] % podíl na trhu, což je více než dvojnásobek prahové hodnoty stanovené v čl. 5 odst. 7; nelze ji proto považovat za „zanedbatelnou“. Kromě toho měl dumpingový dovoz z dalších dvou dotčených zemí v tomto případě podobný podíl na trhu, zejména z Vietnamu ([2,3–3,3] %). Na rozdíl od tvrzení společnosti Ezz Steel je tedy situace v obou případech zjevně odlišná a neopravňuje k tomu, aby se s Egyptem zacházelo stejně jako se Srbskem. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

([24]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/159 ze dne 31. ledna 2019 o zavedení konečných ochranných opatření proti dovozu některých výrobků z oceli (Úř. věst. L 31, 1.2.2019, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/159/oj).

([25]) Steel Sheet Market Outlook (Výhled trhu s ocelovými plechy), červenec 2024, © CRU International Limited, důvěrné.

([26]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska (Úř. věst. L 258, 6.10.2017, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1795/oj).

([27]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795, 232. bod odůvodnění.

4.3.2. *Objem dovozu z dotčených zemí a jeho podíl na trhu*

(173) Jak je uvedeno ve 19. bodě odůvodnění, tabulka 6 prozatímního nařízení musela být aktualizována, aby zohlednila objemy nezávislého prodeje jednoho z výrobců v Unii stranám ve spojení v období šetření.

(174) Kromě toho, jak je uvedeno ve 19. bodě odůvodnění, byla ve 191. bodě odůvodnění prozatímního nařízení zjištěna administrativní chyba, pokud jde o vývoj celkového podílu na trhu u dovozu z dotčených zemí do Unie, který se v posuzovaném období zvýšil o 3,5 procentního bodu, což představuje nárůst o 74 %.

Tabulka 2

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2021	2022	2023	Období šetření
EGYPT				
Objem dovozu z Egypta	[757 029 – 914 743]	[508 554 – 614 503]	[738 891 – 888 162]	[741 336 – 906 077]
Podíl Egypta na trhu	[2,0–2,7] %	[1,3–1,8] %	[2,0–2,5] %	[2,2–2,9] %
JAPONSKO				
Objem dovozu z Japonska	592 624	1 049 208	1 072 332	1 080 049
Podíl Japonska na trhu	[1,4–2,0] %	[3,0–3,6] %	[3,1–3,7] %	[3,1–3,9] %
VIETNAM				
Objem dovozu z Vietnamu (kromě skupiny Hoa Phat Group)	[376 064 – 452 812]	[391 091 – 475 197]	[791 275 – 956 124]	[791 008 – 957 536]
Podíl Vietnamu na trhu (kromě skupiny Hoa Phat Group)	[0,8–1,4] %	[1,0–1,6] %	[2,1–3,0] %	[2,3–3,3] %
DOTČENÉ ZEMĚ				
Objem dovozu z dotčených zemí	[1 676 689 – 2 029 676]	[1 801 528 – 2 219 425]	[2 457 927 – 2 988 514]	[2 654 306 – 3 201 585]
Podíl dotčených zemí na trhu	[4,2–6,1] %	[5,3–7,0] %	[7,2–9,2] %	[7,6–10,1] %
Index (2021 = 100)	*100*	*126*	*169*	*187*

(175) Společnosti Nippon Steel a JFE tvrdily, že pokles podílů na trhu pouze o 2 procentní body během posuzovaného období by neměl být považován za „*ukazatel zhoršení konkurenčního postavení výrobců oceli v Unii*“, jak je uvedeno ve 212. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Obě strany upozornily zejména na skutečnost, že výrobní odvětví Unie si udrželo dominantní postavení na trhu EU, přičemž jeho podíl na trhu do konce období šetření činil 70,2 % a od roku 2023 se snížil pouze o 0,6 procentního bodu.

(176) Jak je vysvětleno ve 212. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, pokles objemu prodeje na volném trhu v Unii a ztráta podílu výrobního odvětví Unie na trhu významně převýšily pokles spotřeby na volném trhu v Unii, což je ukazatel zhoršení konkurenčního postavení výrobců oceli v Unii. Kromě toho, jak je objasněno ve 190. bodě odůvodnění tohoto nařízení, pokles podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu činil 3,4 procentního bodů, jak je uvedeno v revidované tabulce 5 níže, a nikoli 2 procentní body, jak bylo uvedeno v prozatímním nařízení.

(177) Společnosti Nippon Steel a JFE uvedly, že výrobci v Unii od zahájení šetření ve skutečnosti pokračovali v dovozu za tepla válcovaných svitků a plátů do EU, a to navzdory tvrzení uvedenému v podnětu, že dovoz z Japonska, Egypta a Vietnamu jim brání ve zvýšení výroby. Podle těchto dvou stran dovezli prvovýrobci a druhovýrobci oceli v Unii více než 220 000 tun za tepla válcovaných svitků a celkově výrobní odvětví Unie dovezlo v roce 2023 z dotčených zemí téměř 4 miliony tun z celkového množství 8 milionů tun ze zbytku světa. Tyto strany neposkytly žádné důkazy o dovozu plátů od prvovýrobců oceli v Unii a šetření v tomto ohledu neodhalilo žádné informace.

(178) Společnost FHS tvrdila, že údajné metodické chyby uvedené v 20. a 151. bodě odůvodnění zveličují rozsah i konkurenční dopad dovozu z Vietnamu. Společnost FHS zopakovala, že volba roku 2021 jako základního roku indexu zkresluje situaci, protože objemy dovozu zaznamenané v tomto roce byly abnormálně nízké, protože ruské a turecké dodávky stále volně proudily, zatímco asijské továrny se potýkaly s problémy v nákladní dopravě souvisejícími s pandemií. Nárůst dovozu o 56 % během posuzovaného období proto odrážel pouze nahrazení obchodních toků z těchto dvou zemí, na které se vztahovaly buď sankce v případě první z nich, nebo antidumpingová opatření v případě druhé z nich.

(179) Komise tvrdila, že nahrazení dovozu dotčenými zeměmi by mohlo být skutečně důsledkem opatření přijatých proti Rusku a Turecku. Stále však platí, že u tohoto dovozu z dotčených zemí bylo zjištěno, že se ve značném množství zvýšil na úkor výrobního odvětví Unie, je dumpingový a působí výrobnímu odvětví Unie újmu.

(180) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy jiné připomínky ohledně dovozu z dotčených zemí, potvrzuje se 189. až 191. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3.3. *Ceny dovozu z dotčených zemí, cenové podbízení a stlačování cen*

(181) V 192. až 197. bodě odůvodnění prozatímního nařízení Komise podrobně popsala metodiku pro určení cenového podbízení a dospěla k závěru, že dovoz z dotčených zemí se podbízel cenám a stlačoval ceny výrobního odvětví Unie.

(182) Dumpingové dovozy od většiny dotčených vyvážejících výrobců zařazených do vzorku se podbízí cenám výrobního odvětví Unie v rozmezí od – 3,3 % do 10,1 %, jak je patrné z tabulky 8 prozatímního nařízení.

(183) Po uložení prozatímních opatření se společnost Ezz Steel domnívala, že průměrné ceny dovozu z Egypta byly poměrně vysoké a nepodbízely se prodejním cenám v EU. Tento dovoz proto nemohl výrobcům v Unii způsobit újmu. Vzhledem k povaze těchto připomínek se jimi zabývá oddíl 5.1 níže.

(184) Společnost FHS tvrdila, že cenové podbízení ve výši 3,3 % stanovené pro její dovoz odpovídá rozdílu v přepravě a měnovým výkyvům, které běžně odlišují nabídky FOB v Asii od nabídek válcoven v EU, a proto jej nelze považovat za újmu výrobnímu odvětví Unie. Po poskytnutí konečných informací společnost FHS dále tvrdila, že Komise neprovedla důkladnou analýzu, proč je takové rozpětí cenového podbízení ve výši 3,3 % pro společnost FHS v kontextu trhu EU s plochými za tepla válcovanými výrobky ekonomicky významné.

(185) Jak je uvedeno v 242. bodě odůvodnění, šetření rovněž odhalilo, že ceny výrobního odvětví Unie byly stlačovány levným dovozem pocházejícím mimo jiné z Egypta. V souvislosti se stlačováním cen není překvapivé, že cenové podbízení není významné, protože výrobnímu odvětví Unie je bráněno ve zvyšování cen v důsledku vzniklého cenového tlaku.

(186) Komise připomněla, že jak je vysvětleno ve 194. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, cenové podbízení během období šetření bylo posuzováno srovnáním: váženého průměru prodejních cen jednotlivých typů výrobku tří výrobců v Unii, jež jsou účtovány odběratelům na volném trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, a upraveny na úroveň ceny ze závodu, a odpovídajících vážených průměrných cen dovozu na úrovni CIF s dodáním na hranice Unie podle typu výrobku od spolupracujících výrobců z dotčených zemí prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie, stanovených na základě cen CIF (zahrnujících náklady, pojištění a přepravu zboží), s příslušnou úpravou o náklady po dovozu. Ačkoli cenové podbízení může mít různé příčiny, výpočet podbízení byl proveden na základě ověřených údajů poskytnutých společností FHS.

(187) Na tomto základě Komise potvrdila rozpětí cenového podbízení stanovené ve 196. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(188) Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy jiné připomínky ohledně dovozu z dotčených zemí, potvrzuje se 192. až 197. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.4. **Hospodářská situace výrobního odvětví Unie**

(189) V prozatímním nařízení (oddíl 4.4) Komise podrobně popsala makroekonomické a mikroekonomické ukazatele výrobního odvětví Unie v posuzovaném období. V 238. bodě odůvodnění prozatímního nařízení dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

(190) Jak je uvedeno v 19. a 131. až 142. bodě odůvodnění, inspekce na místě provedená v prostorách svazu EUROFER odhalila, že údaje o nezávislém prodeji stranám ve spojení od jednoho z žadatelů nebyly zahrnuty do celkových údajů o nezávislém prodeji za období šetření. Komise rovněž provedla některé úpravy příslušných tabulek s cílem zahrnout do spotřeby na volném trhu nezávislý prodej. To mělo důsledky pro tabulky 5 a 6 prozatímního nařízení, jak je uvedeno výše, ale také pro tabulky 4 a 10 prozatímního nařízení. Tabulka vlastní spotřeby v prozatímním nařízení zůstala nezměněna.

(191) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS s odkazem na čl. 3 odst. 2 antidumpingové dohody WTO tvrdila, že Komise měla buď zahrnout objemy pro vlastní spotřebu do všech ukazatelů újmy, nebo je přepočítat na základě důsledného přístupu pouze k volnému trhu. Kromě toho podle FHS Komise nesplnila povinnosti transparentnosti a zveřejňování podle čl. 6 odst. 5.1 antidumpingové dohody WTO a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, když nezveřejnila přesnou částku a procentní podíly, které byly změněny.

(192) Komise nejprve uvedla, že se řídila stejným konzistentním přístupem jako v předchozím šetření týkajícím se plochých za tepla válcovaných výrobků, podle něhož byly objemy pro vlastní spotřebu zohledněny pouze v odůvodněných případech, tj. pokud nebylo možné rozlišovat, pokud jde o místo určení výrobků vzhledem k povaze ukazatele. Protože se investice nebo výroba týkají jak operací pro vlastní potřebu, tak operací na volném trhu, mohly by být posuzovány pouze společně bez ohledu na místo určení produktů. Naopak ziskovost byla posuzována na základě prodeje na volném trhu, aby se zohlednily mechanismy volného trhu a konkurence, které čelí výrobci v Unii v důsledku dovozu ze třetích zemí vstupujících na trh Unie. Za druhé, Komise nemohla z důvodu zachování důvěrnosti údajů poskytnout přesné údaje, ale poskytla rozmezí a indexy pro všechny potřebné údaje. Kromě toho Komise v reakci na připomínky společností NSC a JFE poskytla další vysvětlení, jak je vysvětleno v 194. bodě odůvodnění níže.

(193) Revidovaný objem prodeje a podíl výrobního odvětví Unie na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 3

Spotřeba na volném trhu Unie včetně nezávislého prodeje (v tunách)

	2021	2022	2023	Období šetření
Spotřeba na volném trhu	[33 097 951 – 39 993 358]	[30 245 156 – 36 452 883]	[29 127 073 – 36 275 456]	[30 192 346 – 37 690 752]
Index (2021 = 100)	*100*	*90*	*88*	*89*

Zdroj: odpověď svazu EUROFER na dotazník, výrobci v Unii zařazení do vzorku, EUROSTAT.

Tabulka 4

Objem prodeje a tržní podíl výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie

	2021	2022	2023	Období šetření
Objem prodeje na volném trhu Unie (v tunách)	27 729 413	25 319 395	24 045 946	23 570 313
Index (2021 = 100)	*100*	*91*	*87*	*85*
Podíl na trhu	74,3 %	68,2 %	72,8 %	70,8 %
Index (2021 = 100)	*100*	*102*	*98*	*95*

Zdroj: odpovědi svazu EUROFER na dotazník a Eurostat.

(194) Po poskytnutí konečných informací společnosti NSC a JFE zpochybnily zjištění Komise ohledně některých faktorů újmy v souvislosti s hospodářskou situací, která převládala v letech 2020 a 2021. To vedlo Komisi k tomu, aby znovu přezkoumala situaci týkající se spotřeby na trhu Unie a objemu prodeje a podílu výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie. Komise uznala, že chyba uvedená v 19. bodě odůvodnění neměla žádný vliv na tabulky 2, 3 a 4 a ve skutečnosti způsobila dvojí započtení nezávislého prodeje, jak je uvedeno ve 146. bodě odůvodnění. Číselné údaje uvedené v těchto tabulkách v prozatímním nařízení již zahrnovaly nezávislý prodej. Po poskytnutí konečných informací byly proto příslušné tabulky a obsah revidovány, a to zpět na předchozí svazky, s výjimkou údajů o jednom z 22 výrobců v Unii, které zůstaly podobné údajům použitým pro obecný informační dokument.

(195) Pokud jde o připomínky společností NSC a JFE k situaci, která panovala v letech 2020 a 2021, tvrdily, že rok 2021 byl výjimečný a velmi specifický v důsledku krize COVID-19, která ovlivnila poptávku na trhu a ceny v předchozím roce. Ačkoli tedy výrobní odvětví Unie profitovalo z oživení hospodářství po krizi COVID-19, použití tohoto roku jako základu pro určení vývoje hospodářské situace výrobního odvětví Unie by automaticky a uměle vedlo k poškození situace.

(196) Společnosti NSC a JFE odkazovaly zejména na předchozí případ přezkumu před pozbytím platnosti týkající se Číny ([28]). Ve svém podání uvedly, že v souladu s objemy prodeje uvedenými v obecném informačním dokumentu: *„objem prodeje ve výši 30 578 495 tun, který Komise v tomto šetření určila pro rok 2021, představuje pozoruhodný výkon – představuje nárůst o 21 % oproti roku 2019* ([29])“. Po opravě provedené po poskytnutí konečných informací, jak je vysvětleno ve 194. bodě odůvodnění, však Komise potvrdila, že na rozdíl od toho, co bylo možné skutečně odečíst od číselných údajů uvedených v obecném informačním dokumentu, správný objem prodeje ve výši 27 729 413 tun uvedený v tabulce 4 pro rok 2021 představuje pouze 9,2% nárůst oproti údaji z roku 2019, a nikoli 21% nárůst, jak tvrdily společnosti NSC a JFE. To ukázalo, že rok 2021 byl ve skutečnosti v souladu s běžnými tržními podmínkami, protože po poklesu na 20 020 000 tun v roce 2020, jak bylo zjištěno v případě přezkumu před pozbytím platnosti týkajícího se Číny, nelze objemy prodeje označit za „pozoruhodný výkon“, jak tvrdily společnosti NSC a JFE. Kromě toho spotřeba na volném trhu v období šetření činila 33,268 milionu tun, což je rovněž v rozmezí spotřeby zjištěné v roce 2019. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

([28]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2023/1122 ze dne 7. června 2023, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky na základě přezkumu před pozbytím platnosti podle čl. 11 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (Úř. věst. L 148, 8.6.2023, s. 45, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1122/oj).

([29]) 25 185 000 tun, jak uvedlo 21 výrobců v EU v předchozím šetření před pozbytím platnosti týkajícím se Číny.

(197) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu v Unii (t.j. vyjma závislého prodeje) se během posuzovaného období snížil o 15 % z 27,729 milionů tun na 23,570 milionů tun.

(198) Podíl výrobního odvětví Unie na trhu z hlediska spotřeby v Unii během posuzovaného období poklesl o 3,44 procentní body, ze 74,29 % na 70,85 %. Pokles objemu prodeje na volném trhu v Unii a ztráta podílu výrobního odvětví Unie na trhu významně převýšily pokles spotřeby na volném trhu v Unii, což je ukazatel zhoršení konkurenčního postavení výrobců oceli v Unii.

(199) Společnost FHS tvrdila, že vzhledem k tomu, že výrobní kapacita výrobního odvětví Unie zůstala během posuzovaného období nezměněna, Komise přičetla pokles využití kapacity v důsledku nižší úrovně výroby nesprávně dovozu z dotčených zemí, místo aby uznala, že pokles výroby souvisel s celkovým poklesem poptávky po výrobku, který je předmětem šetření. Pokles se navíc soustředil na segment vlastní spotřeby, který se snížil o 16 % (z 39,2 na 33,1 milionu tun), zatímco spotřeba na volném trhu klesla pouze o 6 %. Ze stejného důvodu se společnost FHS domnívala, že údaje naznačují, že objem prodeje klesl, protože se trh EU zmenšil, zejména na straně vlastní spotřeby, a nikoli proto, že dodavatelé v dotčených zemích vytlačili obchod od výrobců v Unii. Navíc vzhledem k tomu, že výrobní odvětví Unie kontrolovalo přibližně 70 % volného trhu a více než 85 % celkové spotřeby, mělo by být dvouprocentní snížení podílu na trhu považováno za běžnou konkurenční odchylku a nemohlo by být důvodně považováno za újmu způsobenou dovozem.

(200) Jak je uvedeno v tabulce 4 výše a v rozporu s tím, co společnost FHS mylně tvrdila, během posuzovaného období objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie (revidovaný po uložení prozatímních opatření) i převody výrobního odvětví Unie pro vlastní spotřebu na trhu Unie vykazovaly klesající tendenci, kterýžto pokles činil v posuzovaném období 15 %, resp. 16 %, a to v souladu s poklesem celkové výroby výrobního odvětví Unie, jak je uvedeno v tabulce 9 prozatímního nařízení. Procentní podíl vlastní spotřeby v porovnání s celkovou výrobou však zůstal v průběhu posuzovaného období stabilní a pohyboval se v rozmezí od 55,7 % do 56,1 %, což potvrdilo existenci vytěsnění prodeje výrobců v Unii na volném trhu vyvážejícími výrobci z dotčených zemí, jejichž podíl na trhu se v době, kdy se celková poptávka snižovala, zvyšoval. To potvrzuje i výraznější pokles prodeje na volném trhu než na závislém trhu, což vedlo ke ztrátě podílu na trhu o 3,4 procentního bodu. Ztráta prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu navíc výrazně převýšila pokles spotřeby na volném trhu Unie, což, jak je uvedeno v 212. bodě odůvodnění, bylo ukazatelem zhoršení konkurenčního postavení výrobců oceli v Unii.

(201) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS zopakovala své tvrzení, že podobná úroveň poklesu objemu prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie i převodů výrobního odvětví Unie pro vlastní potřebu na trhu Unie byla především důsledkem poklesu poptávky na volném trhu Unie, a nikoli důsledkem dovozu z dotčených zemí.

(202) Společnost FHS se sice odvolávala na tento argument ve prospěch použití celkové spotřeby v Unii, která tak zahrnovala jak transakce pro vlastní spotřebu, tak transakce na volném trhu, jako jmenovatele pro výpočet podílů na trhu, avšak nezohlednila existenci vytěsnění prodeje výrobců v Unii na volném trhu vyvážejícími výrobci z dotčených zemí, jejichž podíl na trhu se zvýšil v době, kdy se celková poptávka snižovala, jak ukazuje tabulka 2. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(203) V situaci, kdy výrobní odvětví Unie kontrolovalo přibližně 70,8 % volného trhu a více než 85 % celkové spotřeby, Komise potvrdila svá zjištění, že 3,4% pokles podílu na trhu nelze považovat za běžnou konkurenční odchylku. Aktualizované údaje potvrdily, že výrobní odvětví Unie nemělo jinou volbu než sledovat cenovou hladinu nastavenou dumpingovým dovozem, aby se vyhnulo další ztrátě podílu na trhu. To vedlo ke zhoršení situace výrobního odvětví Unie, jak ukazují různé makroekonomické a mikroekonomické ukazatele, jako je ziskovost, objem prodeje, podíl na trhu, zaměstnanost a peněžní tok. Na tomto základě byla tato tvrzení zamítnuta.

(204) Společnosti Nippon Steel a JFE uvedly, že podle tabulky 12 prozatímního nařízení se úroveň zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie od roku 2023 do období šetření zvýšila o 3,4 %, Komise však zdůraznila pouze snížení o 7,0 % v posuzovaném období.

(205) Společnosti Nippon Steel a JFE poukázaly na informace poskytnuté výrobním odvětvím Unie, které ukázaly, že průměrné náklady na pracovní sílu se začaly stabilizovat a od roku 2023, kdy dosáhly svého maxima, výrazně klesly.

(206) Komise měla nejprve za to, že některé ukazatele újmy by neměly být vykládány odděleně, aby bylo možné určit, zda výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu. Újma by naopak měla být stanovena na základě posouzení všech ukazatelů újmy. Kromě toho nikoliv všechny ukazatele újmy by měly vykazovat zhoršení výkonnosti výrobního odvětví Unie, aby bylo možné vyvodit závěr, že utrpělo podstatnou újmu.

(207) Pokud jde o zaměstnanost, Komise se domnívala, že nárůst od roku 2023 do období šetření o 3,4 % byl způsoben zejména úpravami, které provedli někteří výrobci v Unii po krizi COVID-19, jež hluboce ovlivnila poptávku na trhu a ceny.

(208) Komise odkázala na 45. a 224. až 226. bod odůvodnění prozatímního nařízení, kde vysvětlila, že pandemická situace v roce 2020 ovlivnila všechny ukazatele výrobního odvětví Unie, stejně jako ukazatele mnoha dalších odvětví. Dočasně příznivější situace pozorovaná v letech 2021 a 2022 byla způsobena neobvyklou nerovnováhou nabídky a poptávky v období po pandemii COVID-19. Jakmile se situace v oblasti nabídky a poptávky vyrovnala, ocitli se výrobci v Unii pod obnoveným tlakem dovozu z dotčených zemí, což ovlivnilo jejich podíl na trhu a hospodářskou výkonnost.

(209) Na tomto základě byla tato tvrzení zamítnuta.

4.5. **Závěr ohledně újmy**

(210) Vzhledem k tomu, že revidované tabulky upravené po konečném poskytnutí informací vykazovaly stejné trendy, byla zjištění týkající se újmy definitivně potvrzena.

(211) Výše uvedené revidované údaje zahrnující nezávislý prodej na volném trhu stranám ve spojení potvrdily, že výrobní odvětví Unie jako celek nemohlo udržet objem výroby a prodeje a zlepšit míru využití kapacity. Objem výroby a prodeje se ve skutečnosti snížil více než spotřeba na trhu Unie. S ohledem na klesající výrobu přijalo výrobní odvětví Unie konkrétní opatření za účelem zlepšení efektivity tím, že přísně kontrolovalo výrobní náklady (zejména náklady na suroviny a pracovní sílu) a zvýšilo výrobu na zaměstnance, když se situace výrobního odvětví Unie začala zhoršovat. Výrobní náklady se nicméně zvýšily o 18 %, když jednotková prodejní cena zůstala během posuzovaného období stabilní, s výjimkou roku 2022. V důsledku toho se ziskovost výrobního odvětví Unie výrazně zhoršila, a to z 12 % v letech 2021 a 2022, kdy výrobní odvětví Unie mělo prospěch z oživení hospodářství po krizi COVID-19, na ztrátu v roce 2023 a v období šetření. Výrobci v Unii zařazení do vzorku mohli během celého posuzovaného období stále investovat, což svědčí o jejich dynamice navzdory zhoršující se finanční situaci.

(212) Vzhledem k výše uvedenému byl s konečnou platností učiněn závěr, že výše uvedená data naznačují, že výrobní odvětví Unie během posuzovaného období utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. **PŘÍČINNÁ SOUVISLOST**

5.1. **Účinky dumpingového dovozu**

(213) V 265. bodě odůvodnění prozatímního nařízení dospěla Komise k závěru, že podstatná újma výrobnímu odvětví Unie byla způsobena dumpingovým dovozem dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí.

(214) Po poskytnutí prozatímních a konečných informací nesouhlasila japonská vláda a společnost FHS se závěry uvedenými v oddíle 5.1 prozatímního nařízení.

(215) Japonská vláda uvedla, že v důsledku „celních kvót“ ochranných opatření se celkový objem dovozu za tepla válcované oceli nezvýšil, a proto tvrdila, že došlo pouze k záměně původu dovážených výrobků v rámci povoleného objemu celní kvóty. Na tomto základě se japonská vláda domnívala, že dovoz pocházející z Japonska nemohl způsobit domácímu výrobnímu odvětví EU podstatnou újmu. Japonská vláda dále tvrdila, že podíl dovozu z Japonska na trhu se trvale pohyboval pod 4 % a dokonce i podíl na trhu předmětného dovozu jako celku byl nízký a pohyboval se kolem [8,0–8,5 %].).

(216) Japonská vláda konečně argumentovala tím, že objem dovozu výrobků z Japonska v druhé polovině roku 2024 klesl o 51,2 % oproti předchozímu roku, a to v důsledku stropu ve výši 15 % pro jednu zemi, který byl zaveden v červnu 2024 ([30]). Japonská vláda proto zpochybnila analýzu újmy, která řádně nezohlednila výše uvedené okolnosti a nemohla být považována za objektivní posouzení ve smyslu čl. 3 odst. 1 antidumpingové dohody.

(217) Komise konstatovala, že ochranná a antidumpingová opatření řeší odlišné situace. V tomto případě byla ochranná opatření skutečně uložena ve formě celní kvóty na základě tradičních obchodních toků a s cílem zabránit odklonu obchodu. Ochranné opatření však nebrání uložení opatření k odstranění účinků nekalých obchodních praktik, zejména v mezích celní kvóty, tj. před uplatněním ochranného cla. Odkaz na objemové stropy neovlivněné dodatečným ochranným clem tedy nemůže zpochybnit příčinnou souvislost mezi předmětným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie. Komise rovněž připomněla, že její analýza se týkala období šetření končícího dne 30. června 2024. Proto by zahrnutí prvků po období šetření do analýzy příčinných souvislostí, jako je pokles dovozu v druhé polovině roku 2024, nezajistilo objektivní posouzení skutečností. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(218) Jak je uvedeno ve 194. bodě odůvodnění, společnost FHS tvrdila, že negativní účinky na makroekonomické a mikroekonomické ukazatele, jako je využití kapacity, výrobní kapacita, výroba, objem prodeje a podíl na trhu, nemohly být důsledkem dovozu z Vietnamu, neboť toto množství je příliš malé.

(219) Komise tento argument zamítla s odůvodněním, že podmínky pro souhrnné posouzení dovozu z dotčených zemí byly splněny, takže dumpingový dovoz z Vietnamu byl posuzován společně s dovozem z ostatních dotčených zemí.

(220) Společnost FHS uvedla, že sice uznává, že nedávné výsledky ziskovosti a peněžních toků výrobního odvětví Unie byly slabé, nebylo však zjištěno, zda ztráty vyplývající z nižší poptávky, vyšších nákladů na energii a vstupy, ambiciózního investičního harmonogramu nebo jiných strukturálních faktorů negativně ovlivnily tyto mikroekonomické ukazatele.

(221) Komise s tímto názorem nesouhlasila. Komise již zvážila seznam faktorů, které společnost FHS uvedla, jak je uvedeno v 240. bodě odůvodnění a v oddíle 5.7 prozatímního nařízení. Společnost FHS přesto nepředložila žádné nové prvky, které by byly v rozporu s analýzou Komise týkající se toho, jak tyto faktory ovlivnily mikroekonomické ukazatele. Uvedená tvrzení byla proto zamítnuta.

(222) Společnost FHS uvedla, že Komise neprovedla objektivní přezkoumání každého z několika prvků, které přispěly k obtížím výrobního odvětví Unie, jako je oslabení celosvětové poptávky.

(223) Vzhledem k neexistenci přesnějších a podložených tvrzení týkajících se údajného nedostatku objektivity v posouzení Komise, odkázala Komise na oddíl 5 prozatímního nařízení, konkrétně na oddíl 5.8, který se konkrétně tímto faktorem zabývá.

(224) Společnost Ezz Steel po poskytnutí konečných informací tvrdila, že Egypt nemohl způsobit újmu výrobnímu odvětví Unie, protože měl nízkou výrobní kapacitu ve srovnání s jinými třetími zeměmi, jako je Japonsko, Indie nebo Vietnam. Kromě toho uvedla, že nemůže zvýšit svůj vývoz do EU z důvodu zavedení ochranných opatření a že dodává ploché za tepla válcované výrobky pouze na základě zvláštních objednávek „za spravedlivých a transparentních podmínek“.

(225) Komise považovala tyto prvky při posuzování účinku dumpingového dovozu z dotčených zemí za irelevantní. Ačkoli výrobní kapacita Egypta může být nižší než výrobní kapacita ostatních dotčených zemí, zůstalo zachováno, že individuální výrobní kapacita není prvkem pro posouzení způsobené újmy. Stejně tak tvrzení, že Egypt údajně nemůže zvýšit svůj vývoz do Unie kvůli ochranným opatřením, je věcně nesprávné, protože opatření nezakazují dovoz na trh Unie, a to ani po vyčerpání egyptské kvóty. Za účelem posouzení účinku dumpingového dovozu Komise analyzovala mimo jiné zvýšení podílu na trhu a cenové úrovně dumpingových dovozů pocházejících z Egypta a dalších dotčených zemí poté, co byly splněny podmínky pro kumulativní posouzení jejich účinků, jak je stanoveno v oddíle 4.3.1 prozatímního nařízení.

([30]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/1782 ze dne 24. června 2024, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) 2019/159 včetně prodloužení ochranného opatření na dovoz některých výrobků z oceli (Úř. věst. L, 2024/1782, 25.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2024/1782/oj).

(226) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 241. a 242. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.2. **Nízké využití kapacity**

(227) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS tvrdila, že snížení využití kapacity bylo důsledkem oslabení poptávky na vlastním i volném trhu, které nemohlo být automaticky způsobeno dovozem z dotčených zemí. Společnost FHS dále uvedla, že její dovoz nekonkuroval výrobnímu odvětví Unie na trhu pro vlastní potřebu.

(228) Komise s tímto názorem nesouhlasila, protože primární a sekundární výrobní odvětví Unie ve skutečnosti přímo konkuruje společnostem, které nejsou ve spojení s obchodníky s ocelí a zpracovatelskými společnostmi v Unii a které odebírají ploché za tepla válcované výrobky v dotčených zemích. Bylo proto logické, že snížené využití kapacity vykázalo pokles, který bylo možné přičíst pouze dotčeným zemím, jelikož výroba výrobního odvětví Unie, ať už byla využívána pro vlastní spotřebu nebo pro volný trh, byla podobně ovlivněna dumpingovým dovozem z dotčených zemí, což potvrzuje ztráta podílu na trhu.

(229) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 243. a 244. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. **Výkonnost prodeje na vývoz výrobců v Unii**

(230) Objem vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 5

Prodej na vývoz výrobců v Unii zařazených do vzorku

Celkový vývoz odběratelům, kteří nejsou ve spojení	2021	2022	2023	Období šetření
Vývoz celkem (v EUR)	650 898 419	633 788 344	473 973 825	477 671 676
Index (2021 = 100)	*100*	*97*	*73*	*73*
Vývoz celkem (v tunách)	736 702	659 023	577 824	590 812
Index (2021 = 100)	*100*	*89*	*78*	*80*
Průměrná jednotková cena (EUR/t)	883	961	820	808
Index (2021 = 100)	*100*	*109*	*93*	*92*

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník.

(231) Objem vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku se během posuzovaného období snížil o 20 % a v období šetření zůstal pod hranicí 600 000 tun. Celkově představoval objem vývozu výrobním odvětvím Unie pouze přibližně 2,3 % jeho celkového prodeje na volném trhu během období šetření a ještě menší podíl na celkové výrobě ve stejném období.

(232) Japonská vláda tvrdila, že zatímco prodej na vývoz se během období šetření snížil o 20 % ve srovnání s rokem 2021, jak je uvedeno v tabulce 17 prozatímního nařízení a v tabulce 5 výše, výrobci v Unii v roce 2023 výrazně zvýšili své investice, jak je uvedeno v tabulce 16 prozatímního nařízení. Japonská vláda se domnívala, že právě tato obchodní strategie výrobců vedla ke snížení ziskových rozpětí.

(233) Společnost FHS tvrdila, že zhoršující se vývozní výkonnost výrobců v Unii sama přispěla k údajné podstatné újmě, zejména snížením objemu, nižšími mezinárodními cenami a ztrátou úspor z rozsahu.

(234) Komise tato tvrzení přezkoumala a potvrdila zjištění uvedená v prozatímním nařízení, že prodej na vývoz představoval jen malý podíl na celkovém prodeji. Jeho pokles by nemohl mít významný dopad na výkonnost výrobního odvětví Unie jako celku.

(235) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 245. až 247. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.4. **Dovoz z jiných zemí nežli z dotčených zemí**

(236) Po opětovném posouzení celkové spotřeby na volném trhu tak, aby zahrnovala i nezávislý prodej stranám ve spojení, jak je vysvětleno ve 189. a 190. bodě odůvodnění, byl znovu posouzen objem dovozů z ostatních třetích zemí v posuzovaném období. Vyvíjel se takto:

Tabulka 6

Objemy, jednotkové ceny a podíly na trhu ze třetích zemí

Země	2021	2022	2023	Období šetření
Indie				
Objem dovozu z Indie	1 376 560	658 720	1 063 077	1 376 471
Index (2021 = 100)	*100*	*48*	*77*	*100*
Jednotkové ceny dovozu z Indie	678	966	698	685
Index (2021 = 100)	*100*	*143*	*103*	*101*
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	5,0 %	2,6 %	4,4 %	5,8 %
Jižní Korea				
Objem dovozu z Jižní Koreje	471 645	728 997	810 335	745 900
Index (2021 = 100)	*100*	*155*	*172*	*158*
Jednotkové ceny dovozu z Jižní Koreje	773	957	729	723
Index (2021 = 100)	*100*	*124*	*94*	*93*
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	1,7 %	2,9 %	3,4 %	3,2 %
Tchaj-wan				
Objem dovozu z Tchaj-wanu	702 961	845 353	1 045 768	1 038 571
Index (2021 = 100)	*100*	*120*	*149*	*148*
Jednotkové ceny dovozu z Tchaj-wanu	773	922	716	702
Index (2021 = 100)	*100*	*119*	*93*	*91*
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	2,5 %	3,3 %	4,3 %	4,4 %

Země	2021	2022	2023	Období šetření
Vietnam (skupina Hoa Phat Group)				
Objem dovozu z Vietnamu (skupina Hoa Phat Group)	0	[33 856 – 36 489]	[645 812 – 660 826]	[763 125 – 789 249]
Index (2021 = 100)	—	*100*	*1 852*	*2 189*
Jednotkové ceny dovozu z Vietnamu (skupina Hoa Phat Group)	—	[680–690]	[601–625]	[586–614]
Index (2021 = 100)	—	*100*	*89*	*87*
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	—	[0,1 % – 0,2 %]	[2,3 % – 2,9 %]	[3,0 % – 3,5 %]
Celkem za všechny třetí země kromě dotčených zemí				
Objem dovozu ze všech ostatních zemí	7 831 765	6 187 938	6 338 382	6 961 632
Index (2021 = 100)	*100*	*79*	*81*	*89*
Průměrné jednotkové dovozní ceny	755	915	702	687
Index (2021 = 100)	*100*	*121*	*93*	*91*
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	21,0 %	18,5 %	19,2 %	20,9 %
Index (2021 = 100)	*100*	*88*	*91*	*100*
Tržní podíl všech třetích zemí včetně dotčených zemí				
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	25,7 %	24,4 %	27,2 %	29,2 %
Index (2021 = 100)	*100*	*95*	*106*	*113*
Tržní podíl dotčených zemí na všech dovozech ze třetích zemí				
Tržní podíl na celkové volné spotřebě v Unii	18,4 %	24,4 %	29,4 %	28,2 %
Index (2021 = 100)	*100*	*133*	*160*	*153*

Zdroj: Eurostat, Formosa, skupina Hoa Phat Group

(237) Šetření ukázalo, že tržní podíl dovozu z Indie, Jižní Koreje, Tchaj-wanu a Vietnamu (skupina Hoa Phat Group) se v posuzovaném období zvýšil, s výjimkou Indie, a to jak v absolutním, tak v poměrném vyjádření. Komise naopak zjistila, že dovoz z ostatních třetích zemí se ve stejném období nezvýšil, ale ve skutečnosti se snížil o 11 %. Naopak se výrazně zvýšil dovoz z dotčených zemí. Podíl dovozu z dotčených zemí na celkovém dovozu ze třetích zemí se však v posuzovaném období zvýšil o 53 %, což naznačuje, že dovoz z dotčených zemí se zvýšil oproti dovozu ze všech zemí, který se zvýšil pouze o 14 %.

(238) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS tvrdila, že Komise nezhodnotila skutečnost, že během období šetření vyvážející výrobci v Indii, Jižní Koreji a na Tchaj-wanu společně dodali na trh Unie přibližně 3,2 milionu tun plochých za tepla válcovaných výrobků; více než trojnásobek kombinovaného objemu z Egypta nebo společnosti FHS. Společnost FHS rovněž zdůraznila, že Komise nepředložila žádnou analýzu cenového podbízení ani cenových trendů CIF a že nebylo provedeno žádné rozlišení mezi chováním dotčených zemí a ostatních třetích zemí na trhu.

(239) Komise poznamenala, že ačkoli byla provedena důkladná analýza úrovně a cen dovozů z jiných třetích zemí, neexistuje žádná právní povinnost přistoupit k analýze cenového podbízení nebo cen CIF ze zemí, které nejsou předmětem daného šetření. Ačkoli Komise posuzovala dovoz z těchto zemí, výrobci v těchto zemích nebyli zúčastněnými stranami tohoto šetření, Komise od nich nemohla tyto informace požadovat a ani to nebylo účelem tohoto šetření.

(240) Komise rovněž analyzovala vývoj dovozních cen ze třetích zemí. S výjimkou roku 2021 byly průměrné dovozní ceny z každé ze čtyř zemí, jakož i ze všech třetích zemí na celém světě v průměru vyšší než dovozní ceny z dotčených zemí. Na tomto základě se Komise domnívala, že vývoj dovozu ze třetích zemí neoslabil příčinnou souvislost.

(241) Po uložení prozatímních opatření se společnost FHS domnívala, že vynecháním strukturované analýzy týkající se přiřazení těchto formálně nedumpingových, avšak zjevně poškozujících objemů pocházejících z jiných třetích zemí, nadhodnotilo prozatímní nařízení příčinnou roli dovozů z Egypta, Japonska a Vietnamu a zároveň podhodnotilo širší dynamiku trhu, která má prokazatelně větší vliv na utváření cenových trendů a konkurenčních tlaků. Komise připomněla, že tato hlediska byla podrobně přezkoumána ve 248. až 252. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Toto tvrzení bylo zamítnuto.

(242) Jak je uvedeno ve 183. bodě odůvodnění, společnost Ezz Steel se domnívala, že průměrné ceny dovozu z Egypta byly poměrně vysoké a nepodbízely se prodejním cenám v EU. Tento dovoz proto nemohl výrobcům v Unii způsobit újmu.

(243) Po poskytnutí konečných informací společnost Ezz Steel dále tvrdila, že Komise nezohlednila přístup přijatý v nařízení Rady (ES) č. 1420/2007 ([31]), kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozů silikomanganu pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu a ukončuje se řízení týkající se dovozů silikomanganu pocházejícího z Ukrajiny, v němž konstatovala, že účinek dovozu z Ukrajiny by měl být posuzován samostatně s ohledem na neexistenci cenového podbízení. Komise zaprvé uvedla, že uvedené nařízení bylo přijato v roce 2007, přičemž pojem stlačování cen, který se týká uměle udržovaných nízkých cen, nebyl v té době zvažován, a zadruhé, jak je uvedeno ve 197. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, šetření rovněž odhalilo, že ceny výrobního odvětví Unie byly stlačeny levným dovozem pocházejícím z Egypta, který sledoval podobné trendy a strukturu obchodu. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(244) Jak je uvedeno v 197. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise dospěla k závěru, že ačkoli dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků nepředstavoval cenové podbízení vůči cenám výrobního odvětví Unie, docházelo ke stlačování cen, což mělo negativní dopad na výkonnost výrobního odvětví Unie.

5.5. **Dovoz výrobního odvětví Unie z dotčených zemí**

(245) Společnosti Nippon Steel a JFE měly za to, že údaje o výrobě nelze považovat za důkaz toho, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu, vzhledem k tomu, že odmítlo zvýšit výrobu i v mimořádně příznivém prostředí, které bylo vytvořeno šetřením, a že dovoz byl zjevně důležitým zdrojem dodávek pro trh EU – včetně dodávek pro samotné výrobce v Unii.

(246) Pokud jde o objem dovozu, Komise měla za to, že společnosti Nippon Steel a JFE nadhodnotily objem dovozu z dotčených zemí tím, že do své analýzy zahrnuly dovoz z Indie, ačkoli se analýza příčinných souvislostí provedená Komisí omezila na Egypt, Japonsko a dumpingový dovoz z Vietnamu. Ověřené informace obdržené od výrobců v EU zařazených do vzorku potvrdily, že 220 000 tun plochých za tepla válcovaných výrobků bylo ve skutečnosti v omezeném množství dovezeno převážně druhovýrobci oceli v Unii, kteří jsou ve spojení s prvovýrobci v Unii. Převážnou většinu dovozu z dotčených zemí uskutečnil obchodník a zpracovatelé v Unii, kteří nejsou ve spojení. S odkazem na 253. bod odůvodnění prozatímního nařízení Komise zopakovala, že subjekty ve spojení s výrobci v Unii nemusí nakupovat od svých společností ve spojení a nakupují za obvyklých tržních podmínek. Jak je uvedeno v 313. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, cílem antidumpingových cel není uzavřít trh Unie před dovozem, ale obnovit rovné obchodní podmínky odstraněním vlivu dumpingu působícího újmu. Nelze tedy očekávat, že by dovoz z dotčených zemí skončil, ale že bude pokračovat, i když za spravedlivé ceny.

([31]) Nařízení Rady (ES) č. 1420/2007 ze dne 4. prosince 2007, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozů silikomanganu pocházejícího z Čínské lidové republiky a Kazachstánu a ukončuje se řízení týkající se dovozů silikomanganu pocházejícího z Ukrajiny (Úř. věst. L 317, 5.12.2007, s. 5, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1420/oj).

(247) Po poskytnutí konečných informací se společnost FHS domnívala, že Komise nemohla dospět k závěru, že uložení cel by mohlo uživatelům i nadále umožnit dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků z diverzifikovaných zdrojů a zároveň zlepšit podíly na trhu a ziskovost výrobního odvětví Unie. Komise s touto analýzou nesouhlasila a připomněla, že v 313. až 325. bodě odůvodnění prozatímního nařízení podrobně vysvětlila, proč by dopad uložení cel nebyl významný a nepřevážil by nad pozitivními účinky opatření na výrobní odvětví Unie. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(248) Vzhledem k tomu, že nebyly vzneseny žádné další připomínky kromě těch, které již byly řešeny ve 177. až 179. bodě odůvodnění, potvrdila Komise své závěry uvedené v 253. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.6. **Dopad situace výrobce v Unii zařazeného do vzorku na obraz újmy**

(249) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 254. až 256. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.7. **Zvýšení nákladů na hlavní suroviny, cen energie a investice do životního prostředí**

(250) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS tvrdila, že Komise neprovedla kvantitativní posouzení nákladů na ceny energie s využitím veřejně dostupných informací o cenách energie, neboť tento nákladový šok měl být změřen a započten před tím, než byl dovoz z dotčených zemí učiněn odpovědným za újmu. Podle společnosti FHS vedlo toto stlačování nákladů a cen přímo k poklesu ziskovosti a Komise je nesprávně přičítala dovozům z dotčených zemí.

(251) Komise připomněla, že provedla analýzu zvýšení nákladů na elektřinu, jejíž výsledky byly uvedeny v 259. bodě odůvodnění prozatímního nařízení. Namísto použití veřejně dostupných informací, které by byly odtrženy od skutečné situace výrobců v Unii zařazených do vzorku, použila Komise informace vyžádané a ověřené od výrobců v Unii. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(252) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 257. až 262. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.8. **Pokles poptávky**

(253) Jelikož k tomuto oddílu nebyly vzneseny žádné jiné připomínky než ty, které jsou uvedeny ve 158. a 160. bodě odůvodnění, potvrdila Komise své závěry uvedené v 263. a 264. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

5.9. **Závěr ohledně příčinné souvislosti**

(254) Komise posoudila dopad všech dalších známých činitelů s přihlédnutím k připomínkám zúčastněných stran a dospěla k závěru, že tyto činitele příčinnou souvislost nezmírňují. Komise proto potvrdila závěry obsažené v 265. až 267. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že existuje příčinná souvislost mezi újmou, která byla způsobena výrobcům v Unii, a dumpingovým dovozem z dotčených zemí, která nebyla oslabena výše uvedenými faktory.

6. **ÚROVEŇ OPATŘENÍ**

6.1. **Rozpětí újmy**

(255) V prozatímním nařízení (272. až 287. bod odůvodnění) Komise podrobně popsala metodiku použitou ke stanovení rozpětí postačujících k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie.

(256) Po poskytnutí prozatímních informací společnost Nippon Steel tvrdila, že částka cla nepodléhajícího kvótám zaplacená v rámci ochranných opatření by měla být připočtena při stanovení vývozní ceny franko pro účely výpočtu rozpětí újmy, stejně jako ostatní běžná cla.

(257) Komise se společností Nippon Steel nesouhlasila. Komise připomněla, že antidumpingová opatření a ochranná cla nejsou na rozdíl od běžných cel kumulativní. Antidumpingová opatření se budou vztahovat spíše na dovoz uskutečněný v rámci dostupné bezcelní kvóty, tj. na dovoz, na který se nevztahuje ochranné celní opatření. Pokud jde o dovoz uskutečněný po vyčerpání příslušné celní kvóty, podléhá celkové výši cla (bez smluvního cla) rovnající se ochrannému celnímu opatření nebo případně antidumpingovému opatření, podle toho, co je vyšší. Jinými slovy, pokud antidumpingové clo překročí úroveň ochranného opatření, ochranné opatření se fakticky odečte od platného antidumpingového cla, které má být vybráno. V důsledku mechanismu zavedeného s cílem zabránit kumulaci ochranných nebo antidumpingových opatření nad rámec vyššího z těchto dvou opatření by zvýšení ceny franko dovozu společnosti Nippon Steel o zaplacená ochranná celní opatření během období šetření za účelem stanovení výše antidumpingového cla vedlo ke snížení antidumpingového cla na úroveň, která nepostačuje k řešení újmy způsobené uvedeným dumpingovým dovozem, a to buď proto, že se ochranné opatření neuplatní, nebo proto, že je fakticky odečteno od použitelného antidumpingového cla. Z těchto důvodů Komise dospěla k závěru, že tvrzení společnosti Nippon Steel je věcně nesprávné a pojmově chybné. V každém případě bylo zjištěno, že během období šetření byla ochranná cla zaplacena z méně než 6 % objemu dovozu plochých za tepla válcovaných výrobků pocházejících z Japonska, a proto byl dopad nezohlednění ochranných cel v tomto konkrétním případě okrajový, tj. přibližně 0,1 procentního bodu. Z tohoto důvodu bylo toto tvrzení zamítnuto.

(258) Po poskytnutí konečných informací společnost Nippon Steel zopakovala, že v zájmu dodržení základního nařízení by měly být ceny na vstupu založeny na situaci v období šetření (tj. prodejní ceny společnosti NSC včetně ochranných cel konkurují cenám výrobního odvětví Unie). Tímto tvrzením se zabýval již obecný informační dokument, a proto jsme ho zamítli.

(259) Společnost Nippon Steel dále uvedla, že výpočty rozpětí újmy nezohledňují dodací lhůtu. Tvrdila, že kupující v EU jsou ochotni zaplatit cenovou přirážku za krátké dodací lhůty, ačkoli to nelze vyčíslit. Podle společnosti Nippon Steel trvá přeprava na hranici Unie z Japonska v průměru přibližně 43 dní. Kromě toho může kvůli ochrannému opatření EU v oblasti oceli existovat dodatečná čekací doba do začátku následujícího čtvrtletí ochranného opatření EU v oblasti oceli, aby bylo možné provést celní odbavení dovozu. Vyvážející výrobce dále uvedl, že to vysvětluje postupně se zvyšující rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou, neboť čím dále se země vývozu nacházela od EU, tím vyšší byla rozpětí újmy zjištěná u japonských vývozců.

(260) Komise souhlasila s názorem, že tato „cenová přirážka za krátké dodací lhůty“, i kdyby byla prokázána, není vyčíslitelná. Kromě toho, pokud by krátké dodací lhůty byly faktorem zvyšujícím prodejní cenu, Komise nevidí, jak by to mohlo postupně zvyšovat rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou, čím dále se země vývozu nachází od EU. Argumentace společnosti Nippon Steel byla rovněž v rozporu s nízkým rozpětím prodeje pod cenou zjištěným u společnosti JFE, dalšího japonského vyvážejícího výrobce v dotčené zemi.

(261) Jak je uvedeno v 100. bodě odůvodnění, společnost Nippon Steel zpochybnila metodu použitou k posouzení hodnoty CIF u některých transakcí. Jak je vysvětleno v 101. až 104. bodě odůvodnění, toto tvrzení bylo částečně přijato, přičemž hodnoty CIF použité jako jmenovatel byly u některých transakcí revidovány. Rozpětí újmy vypočtené pro společnost Nippon Steel bylo proto odpovídajícím způsobem upraveno.

(262) Po poskytnutí konečných informací společnost Nipon Steel tvrdila, že Komise nepřipočetla k této ceně CIF náklady po dovozu u prodeje prostřednictvím dvou společností ve spojení, a proto cena použitá pro výpočet rozpětí prodeje pod cenou nebyla „plně vyložena v EU“, jelikož tyto náklady po dovozu byly z ceny CIF vyloučeny. Komise toto tvrzení přijala a upravila své výpočty tak, aby zahrnovaly náklady po dovozu u dvou společností. Rozpětí újmy vypočtené pro společnost Nippon Steel v obecném informačním dokumentu bylo proto dále odpovídajícím způsobem upraveno.

(263) Jak je uvedeno ve 261. bodě odůvodnění, Komise tato rozpětí újmy revidovala. Konečná úroveň pro odstranění újmy pro spolupracující vyvážející výrobce a všechny ostatní společnosti je proto následující:

Země původu	Společnost	Konečné rozpětí újmy
Egypt	Ezz Steel Company	18,2 %
Egypt	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta	18,2 %
Japonsko	Nippon Steel Corporation	30,0 %
Japonsko	Tokyo Steel Co. Ltd.	29,3 %
Japonsko	Ostatní spolupracující společnosti: — Daido Steel Co., Ltd. — JFE Steel Corporation	29,8 %
Vietnam	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	27,0 %
Vietnam	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	27,0 %

6.2. **Přezkoumání rozpětí postačujícího k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie**

(264) Jelikož ohledně tohoto oddílu nebyly vzneseny žádné další připomínky, potvrdila Komise své závěry uvedené v 272. až 289. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

6.3. **Závěr ohledně úrovně opatření**

(265) Na základě výše uvedeného posouzení by mělo být konečné antidumpingové clo stanoveno tak, jak je uvedeno níže, v souladu s čl. 7 odst. 2 základního nařízení:

Země původu	Společnost	Konečné antidumpingové clo
Egypt	Ezz Steel Company	11,7 %
Egypt	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta	11,7 %
Japonsko	Nippon Steel Corporation	30,0 %
Japonsko	Tokyo Steel Co. Ltd.	6,9 %
Japonsko	Ostatní spolupracující společnosti: — Daido Steel Co., Ltd. — JFE Steel Corporation	29,8 %
Vietnam	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %
Vietnam	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	12,1 %

7. **ZÁJEM UNIE**

(266) Po zveřejnění prozatímních opatření předložili vyvážející výrobci FHS a Ezz Steel, egyptská vláda a japonská vláda připomínky k zájmu Unie.

7.1. **Zájem výrobního odvětví Unie**

(267) Vzhledem k tomu, že nebylo předloženo žádné související tvrzení ani připomínka týkající se zájmu výrobního odvětví Unie, byly potvrzeny závěry učiněné ve 291. až 295. bodě odůvodnění prozatímního nařízení.

7.2. **Zájem dovozců a uživatelů, kteří nejsou ve spojení**

(268) Po poskytnutí prozatímních zjištění japonská vláda tvrdila, že uložení antidumpingových opatření vůči dotčeným zemím by nebylo v zájmu Unie. Uváděla, že antidumpingová opatření by byla v rozporu se zájmy dovozců a středisek služeb pro ocelářský průmysl, protože budou mít protisoutěžní účinek (výrobci v Unii zvýší své ceny) a protože výrobci v Unii nevyrábí určité druhy plochých za studena válcovaných výrobků z oceli.

(269) Těmito tvrzeními se již zabývaly 296. až 305. bod odůvodnění týkající se účinků narušujících hospodářskou soutěž a 306. až 325. bod odůvodnění prozatímního nařízení týkající se tvrzení, že výrobní odvětví Unie nevyrábí určité konkrétní kategorie plochých za tepla válcovaných výrobků. Vzhledem k tomu, že po poskytnutí prozatímních informací nebyly k těmto tvrzením poskytnuty žádné podstatné dodatečné informace, byla tato tvrzení zamítnuta.

(270) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise trvala na tom, že celkové přínosy opatření převážily potenciální negativní dopad na dovozce a uživatele, a proto byly závěry uvedené ve 296. až 325. bodě odůvodnění prozatímního nařízení potvrzeny.

7.3. **Další argumenty**

(271) Společnost Ezz Steel a egyptská vláda tvrdily, že Komise při posuzování, zda je uložení opatření vůči Egyptu v zájmu Unie, do značné míry ignorovala řadu důležitých úvah v prozatímním nařízení.

(272) Argumentovaly zejména tím, že:

(273) Za prvé, Unie má s Egyptem vzájemně výhodný obchodní vztah. Obchodní bilance mezi Egyptem a Unií dosáhla v roce 2023 přebytku 10,4 miliardy dolarů ve prospěch Unie. Pokud jde zejména o ploché za tepla válcované výrobky, objem dovozu plochých za tepla válcovaných výrobků z Egypta do Unie představuje pouze 1,25 % celkové vlastní a nevlastní spotřeby plochých za tepla válcovaných výrobků v Unii během období šetření. Naproti tomu Egypt otevřel své hranice dovozu plochých za tepla válcovaných výrobků z Unie, který v letech 2021–2023 představoval [9–14] % egyptské spotřeby. Uložení opatření by navíc bylo v rozporu s pomocí, kterou Unie Egyptu poskytla prostřednictvím krátkodobých makrofinančních půjček. Uložení antidumpingových opatření na dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků do Unie nejenže poškozuje národní egyptský ocelářský průmysl a jeho mezinárodní konkurenceschopnost, ale má také negativní dopad na národní hospodářství jako celek, což je v příkrém rozporu s cíli, které sledují makrofinanční půjčky poskytnuté Egyptu Unií.

(274) Za druhé, společnost Ezz Steel rovněž argumentovala tím, že egyptské vývozní ceny jsou nejvyšší ze všech zemí, kterých se šetření týká, a že Komise nezjistila žádné důkazy o cenovém podbízení ze strany Egypta.

(275) Za třetí, dodavatelé v Unii jsou ve velké míře závislí na nákupu surovin egyptskými výrobci oceli. Kromě toho společnost Ezz Steel od svého založení v roce 1994 investovala značné částky do zařízení od dodavatelů z Unie. Společnost Ezz Steel navíc tvrdila, že od roku 2019 do poloviny roku 2024 dovezla z Unie značné množství surovin a náhradních dílů.

(276) Za čtvrté, uložení opatření by nebylo v zájmu průmyslových uživatelů v Unii, neboť společnost Ezz Steel vyrábí řadu vysoce kvalitních plochých za tepla válcovaných výrobků, po nichž je mezi odběrateli v Unii vysoká poptávka,

(277) Za páté by uložení opatření neumožnilo uživatelům v Unii využívat „čistou“ ocel vyráběnou egyptskými výrobci oceli, což by bylo na úkor cílů mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích (dále jen „CBAM“) ([32]). Komise by proto měla při určování, zda je uložení antidumpingových opatření vůči Egyptu v zájmu Unie, zohlednit pozitivní dopad oceli vyráběné společností Ezz Steel na životní prostředí.

(278) Pokud jde o první bod týkající se tvrzení společnosti Ezz Steel o negativním dopadu na národní hospodářství jako celku a o rozporech s cíli sledovanými makrofinančními půjčkami, které Unie Egyptu poskytla, Komise se domnívala, že přijetí antidumpingových opatření nemůže ovlivnit spolupráci v oblasti obchodu a investic, která je základním aspektem strategického partnerství mezi EU a Egyptem. Evropská unie bude i nadále podporovat úsilí Egypta o hospodářské reformy, včetně zlepšování obchodního a podnikatelského prostředí s cílem usnadnit udržitelný hospodářský růst Egypta, nenarušený obchod a investiční toky a přechod na zelenou energii. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

(279) Pokud jde o druhý bod, bylo zjištěno, že toto tvrzení je správné, nicméně průměrné vývozní ceny byly stále výrazně nižší než průměrné ceny výrobního odvětví Unie a obě tyto ceny byly značně nižší než průměrné výrobní náklady na tunu výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

(280) Pokud jde o třetí bod a tvrzení, že dodavatelé v Unii do značné míry závisejí na nákupu surovin egyptskými výrobci oceli, Komise konstatovala, že rozsah antidumpingového šetření se konkrétně nevztahuje na hospodářskou situaci jiných výrobních odvětví Unie, která jsou ve spojení, ať už jde o dodávky surovin a jiných spotřebních materiálů nebo výrobních strojů. Kromě toho se žádný z těchto dodavatelů během šetření nepřihlásil, a proto nebylo možné tato tvrzení ověřit.

(281) Otázkou vznesenou ve čtvrtém bodě se podrobně zabýval 307. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

(282) Pokud jde o pátý bod a tvrzení společnosti Ezz Steel, že uložení opatření by uživatelům v Unii neumožnilo využívat „čistou“ ocel vyráběnou egyptskými výrobci oceli. To by bylo na úkor cílů mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích. Komise nejprve připomněla, že mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích vstoupil v platnost dne 1. října 2023 a v současné době se nachází v přechodném období do roku 2026, kdy se začne uplatňovat konečný režim. Kromě toho nebylo předmětem tohoto šetření ověřit, zda vyvážející výrobce poskytuje „čistou“ ocel, a proto tato tvrzení nebyla považována za relevantní pro toto řízení a nemohla být ověřena. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(283) Společnost FHS tvrdila, že zatímco uživatelé vyjádřili konkrétní a zdokumentované obavy ohledně skutečného dopadu cel, Komise nabídla pouze kvalitativní záruky, že existují alternativní zdroje dodávek, jak je uvedeno v 315. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, aniž by provedla důkladné modelování chování trhu, kapacity dodavatelského řetězce nebo cenové pružnosti.

(284) Komise tento argument zamítla s odůvodněním, že za prvé tito uživatelé nepředložili žádné konkrétní modely chování trhu, kapacity dodavatelského řetězce nebo cenové pružnosti alternativních zdrojů dodávek, zatímco chování výrobního odvětví Unie na trhu je těmto uživatelům dobře známo, a za druhé, jak je uvedeno v 316. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, s odkazem na specializované zdroje výrobního odvětví, uložení opatření by nevedlo k nedostatku dodávek dotčeného/obdobného výrobku.

(285) Mezinárodní konkurenceschopnost uživatelů byla rovněž dobře zdokumentována v 317. až 320. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, z nichž vyplývá, že při konkurenčním trhu a dostupnosti volné kapacity mezi výrobci v Unii by v rozporu s tvrzením uživatelů měly činnosti společností zpracovávajících ploché kovové výrobky nebo zapojených do dalšího prodeje výrobku, který je předmětem šetření, být i nadále konkurenceschopné, a to navzdory podmínkám hospodářské soutěže na trhu EU.

([32]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/956 ze dne 10. května 2023, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (Úř. věst. L 130, 16.5.2023, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

(286) A konečně společnost FHS tvrdila, že společnosti zpracovávající ploché kovové výrobky, střediska služeb pro ocelářský průmysl, mezi něž patří i střediska služeb pro ocelářský průmysl spojená s prvovýrobci oceli, budou opatřeními zasaženy více než prvovýrobci oceli v Unii, což by znamenalo řetězová rizika v řadě strategických odvětví hospodářství EU, jako je automobilový průmysl, stavebnictví nebo odvětví „bílého" zboží.

(287) Kromě zjištění uvedených v 312. až 325. bodě odůvodnění prozatímního nařízení bylo uvedeno, že ve společném prohlášení vydaném v dubnu 2025 ([33]) žadatel i evropské sdružení distributorů a zpracovatelů oceli (Eurometal) tvrdili, že oslabení navazujícího ocelářského *„dodavatelského řetězce ohrožuje 13,6 milionu přímých pracovních míst v odvětvích zpracování oceli, dodavatelů meziproduktů a výrobních odvětví v EU a hrozí širší evropskou deindustrializací*". Podle žadatele ([34]) zaměstnává odvětví oceli přímo 306 000 lidí a nepřímo vytváří až 2,5 milionu pracovních míst.

(288) V návaznosti na 247. bod odůvodnění společnost FHS po poskytnutí konečných informací tvrdila, že existenci volné kapacity nelze současně použít k prokázání újmy pro účely článku 3 základního nařízení a jako argument v rámci testu zájmu Unie podle článku 21 uvedeného nařízení. Společnost FHS odkázala na rozhodnutí Odvolacího orgánu WTO ve věci USA – za tepla válcovaná ocel ([35]), v němž Odvolací orgán požadoval, aby orgány zachovaly konzistentní rámec analýzy újmy a příčinné souvislosti. Podle společnosti FHS je skutečnost, že Komise považovala volnou kapacitu za škodu i výhodu, jasným porušením této zásady a její závěr o zájmu Unie je právně nepodložený.

(289) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Za prvé, rozhodnutí Odvolacího orgánu WTO se konkrétně nezabývalo danou otázkou, ale připomnělo, že *„vyšetřovací orgány musí objektivně a na základě pozitivních důkazů určit význam, který je třeba přisuzovat každému potenciálně relevantnímu faktoru, a váhu, kterou mu je třeba přikládat. Při každém šetření se toto určení odvíjí od ‚vlivu', který mají příslušné faktory ‚na stav [domácího] výrobního odvětví'*" ([36]). Za druhé, neexistoval žádný rozpor mezi negativním dopadem dumpingového dovozu na využití kapacity výrobního odvětví Unie na jedné straně a nízkou úrovní využití kapacity (63 % v období šetření) na straně druhé. Druhý z těchto prvků by jistě mohl být považován za pozitivní prvek při posuzování zájmu Unie v případě uložení cla, aniž by zpochybňoval zjištěnou újmu. Tvrzení bylo proto zamítnuto.

(290) Po poskytnutí konečných informací společnost FHS uvedla, že výše uvedené společné prohlášení organizace Eurometal a svazu EUROFER lze rovněž chápat nejen jako prosbu ze strany průmyslu, která se netýká pouze ochrany primárních oceláren, ale také poukazuje na potřebu zachovat nákladově efektivní přístup ke vstupům pro navazující výrobce. Společnost FHS tvrdila, že *„citací vytrženou z kontextu*" Komise zamlžuje *„skutečnou hospodářskou provázanost mezi předcházejícími a navazujícími odvětvími*". Komise připomněla, že jak je vysvětleno ve 178. a 312. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, několik výrobců v Unii má společnosti ve spojení, které s obdobným výrobkem obchodují nebo jej zpracovávají. Výrobci primární oceli a zpracovatelé oceli si tedy konkurují nejen mezi sebou, ale také s dovozem předcházejících a navazujících ocelářských výrobků ze třetích zemí, a proto sdílejí stejné problémy a obavy způsobené globální nadměrnou kapacitou. Komise se domnívala, že citace přesně vysvětluje situaci, v níž mají všechny segmenty hodnotového řetězce oceli v Unii, počínaje primárními ocelárnami přes zpracovatele oceli a obchodníky až po konečné uživatele, zájem na tom, aby měly prospěch ze spravedlivých podmínek hospodářské soutěže. Tento argument byl proto zamítnut.

7.4. **Závěr ohledně zájmu Unie**

(291) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise potvrdila závěry uvedené ve 326. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, že neexistují žádné přesvědčivé důvody dospět k závěru, že uložení opatření na dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků pocházejících z dotčených zemí by nebylo v zájmu Unie.

([33]) „Eurometal představuje významnou část evropského trhu s meziprodukty na zpracování oceli – téměř 50 % dodávek v EU." https://eurometal.net/eu-steelmakers-distributors-demand-whole-value-chain-support/.

([34]) https://www.EUROFER.eu/assets/publications/brochures-booklets-and-factsheets/european-steel-in-figures-2023/FINAL_EUROFER_Steel-in-Figures_2023.pdf.

([35]) WT/DS184/AB/R, body 196–197.

([36]) *Tamtéž*.

8. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

8.1. Konečná opatření

(292) Vzhledem k závěrům, k nimž Komise dospěla ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti, úrovně opatření a zájmu Unie, a v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by měla být uložena konečná antidumpingová opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový dovoz dotčeného výrobku způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

(293) Na základě výše uvedených skutečností by sazby konečného antidumpingového cla vyjádřené na základě ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením měly činit:

Země původu	Společnost	Dumpingové rozpětí (v %)	Rozpětí újmy (%)	Konečné antidumpingové clo (v %)
Egypt	Ezz Steel Company	11,7 %	18,2 %	11,7 %
Egypt	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta	11,7 %	18,2 %	11,7 %
Japonsko	Nippon Steel Corporation	42,1 %	30,0 %	30,0 %
Japonsko	Tokyo Steel Co. Ltd.	6,9 %	29,3 %	6,9 %
Japonsko	Ostatní spolupracující společnosti: — Daido Steel Co., Ltd. — JFE Steel Corporation	32,6 %	29,8 %	29,8 %
Japonsko	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	42,1 %	30,0 %	30,0 %
Vietnam	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %	27,0 %	12,1 %
Vietnam	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	12,1 %	27,0 %	12,1 %

(294) Individuální sazby antidumpingového cla pro dotčené společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění plynoucích z tohoto šetření. Odrážejí tedy stav zjištěný během šetření, pokud jde o tyto společnosti. Tyto sazby cla jsou proto použitelné výlučně na dovoz výrobku, který je předmětem šetření, pochází z dotčených zemí a je vyráběn uvedenými právními subjekty.

(295) Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s těmito konkrétně uvedenými společnostmi, se tyto sazby nevztahují a měla by se na něj vztahovat celní sazba platná pro „veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta, Japonska nebo Vietnamu“.

(296) Pokud společnost následně změní název svého subjektu, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových celních sazeb. Tato žádost musí být zaslána Komisi ([37]). Žádost musí obsahovat veškeré relevantní informace umožňující prokázat, že změna nemá vliv na právo dané společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna názvu společnosti nemá vliv na její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude nařízení o změně názvu zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

(297) Za účelem minimalizace rizika obcházení těchto opatření, které vzhledem k rozdílným celním sazbám hrozí, je nutné přijmout zvláštní opatření, která umožní zajistit řádné uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla. Uplatňování individuálních sazeb antidumpingového cla je možné až poté, co je celním orgánům členských států předložena platná obchodní faktura. Tato faktura musí vyhovovat požadavkům uvedeným v čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení. Dokud nebude taková faktura předložena, měl by dovoz podléhat antidumpingovému clu použitelnému na „veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta, Japonska nebo Vietnamu".

(298) I když je předložení této faktury celním orgánům členských států nezbytné pro uplatnění individuálních sazeb antidumpingového cla na dovoz, není tato faktura jediným prvkem, který celní orgány zohledňují. Celní orgány členských států by totiž měly i v případě, že je jim předložena faktura splňující všechny požadavky stanovené v čl. 1 odst. 4 tohoto nařízení, provést své obvyklé kontroly a mohou si stejně jako ve všech ostatních případech vyžádat i další doklady (přepravní doklady atd.) pro účely ověření správnosti údajů uvedených v celním prohlášení a pro zajištění toho, že bude následné použití celní sazby odůvodněné v souladu s celními předpisy.

(299) Pokud by se zejména po uložení dotčených opatření podstatně zvýšil objem vývozu některé ze společností využívajících nižší individuální celní sazby, lze takovéto zvýšení objemu považovat samo o sobě za změnu obchodních toků v důsledku uložených opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení. Za takových okolností a za předpokladu, že jsou splněny příslušné podmínky, lze zahájit šetření zaměřené proti obcházení předpisů. V rámci takového šetření lze mimo jiné prověřit potřebu zrušit individuální celní sazby a následně uložit celostátní clo.

(300) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingových cel, měla by se sazba antidumpingového cla stanovená pro veškerý další dovoz pocházející z Egypta, Japonska nebo Vietnamu vztahovat nejen na vyvážející výrobce, kteří při tomto šetření nespolupracovali, nýbrž také na výrobce, kteří v období šetření dotčený výrobek do Unie nevyváželi.

(301) Vyvážející výrobci, kteří během období šetření nevyváželi dotčený výrobek do Unie, by měli mít možnost požádat Komisi, aby se na ně vztahovala sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Komise by měla takovéto žádosti vyhovět, pokud jsou splněny tři podmínky. Nový vyvážející výrobce by musel prokázat, že: i) dotčený výrobek nevyvážel v období šetření do Unie; ii) není ve spojení s vyvážejícím výrobcem, který tak činil, a iii) vyvážel dotčený výrobek posléze nebo se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

8.2. **Konečný výběr prozatímního cla**

(302) Vzhledem ke zjištěným dumpingovým rozpětím a k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie by částky zajištěné v podobě prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením měly být s konečnou platností vybrány, a to až do výše stanovené tímto nařízením.

8.3. **Výběr cla se zpětnou působností**

(303) Jak je uvedeno v oddíle 1.2, Komise zavedla celní evidenci dovozu výrobku, který je předmětem šetření.

([37]) E-mail: TRADE-TDI-NAME-CHANGE-REQUESTS@ec.europa.eu; European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Bruxelles/Brussel, Belgique/België.

(304) Jak je uvedeno ve 336. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, Komise nemohla v této fázi šetření rozhodnout o možném zpětném uplatnění antidumpingových opatření. Komise proto musí v souladu s čl. 10 odst. 4 základního nařízení rozhodnout, zda se konečná antidumpingová opatření uplatní se zpětnou působností na dovoz během období celní evidence.

(305) Během konečné fáze šetření byly údaje shromážděné v souvislosti s celní evidencí vyhodnoceny. Komise analyzovala, zda byla splněna kritéria podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení pro výběr konečného cla se zpětnou působností.

(306) Kromě výše dovozu, která během období šetření způsobila újmu, analýza Komise již neprokázala žádné další podstatné zvýšení dovozu podle čl. 10 odst. 4 písm. d) základního nařízení. Pro účely této analýzy Komise porovnala průměrné měsíční objemy dovozu dotčeného výrobku během období šetření (sloupec 2) s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínajícího měsícem následujícím po zahájení tohoto šetření a končícího posledním celým měsícem před uložením prozatímních opatření (sloupec 3). Rovněž při srovnání průměrných měsíčních objemů dovozu dotčeného výrobku během období šetření s průměrnými měsíčními objemy dovozu během období počínaje měsícem následujícího po zahájení tohoto šetření až do měsíce, včetně něj, ve kterém byla uložena prozatímní opatření (sloupec 4), nebylo možné pozorovat žádné další podstatné zvýšení, naopak dovoz výrazně poklesl:

Uvažované průměrné měsíční období	Období šetření (sloupec 2)	09/2024 až 03/2025 (sloupec 3)	09/2024 až 04/2025 (sloupec 4)
Egypt	68 642	27 738	24 271
Japonsko	90 004	38 232	40 625
Vietnam	99 557	25 176	23 640
Celkem: Dotčené země	258 203	91 146	88 536

Zdroj: Eurostat, databáze Surveillance.

(307) Proto se mělo za to, že podmínky pro výběr cla se zpětnou působností nebyly splněny.

9. **ZÁVĚREČNÉ USTANOVENÍ**

(308) S ohledem na článek 109 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ([38]), pokud má být částka uhrazena na základě rozsudku Soudního dvora Evropské unie, měla by být pro zaplacení úroku použita sazba, kterou uplatňuje Evropská centrální banka na své hlavní refinanční operace, uveřejněná v řadě C *Úředního věstníku Evropské unie* a platná první kalendářní den každého měsíce.

(309) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného čl. 15 odst. 1 nařízení (EU) 2016/1036,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracovaných, neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, v současnosti kódů KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (kód TARIC 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kód TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kódy TARIC 7226 19 10 91, 7226 19 10 95), 7226 91 91 a 7226 91 99 pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu.

([38]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) 2024/2509 ze dne 23. září 2024, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie (Úř. věst. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

Nejsou v něm zahrnuty tyto výrobky:

i) výrobky z korozivzdorné oceli a křemíkové elektrooceli s orientovanou strukturou,

ii) výrobky z nástrojové oceli a rychlořezné oceli,

iii) výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce převyšující 10 mm a o šířce 600 mm nebo větší a

iv) výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce 4,75 mm nebo větší, avšak nepřesahující 10 mm, a o šířce 2 050 mm nebo větší.

2. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie, před proclením, je pro výrobky popsané v odstavci 1 a vyrobené níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Země původu	Společnost	Konečné antidumpingové clo	Doplňkový kód TARIC
Egypt	Ezz Steel Company	11,7 %	89M8
Egypt	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Egypta	11,7 %	8999
Japonsko	Nippon Steel Corporation	30,0 %	89M9
Japonsko	Tokyo Steel Co. Ltd.	6,9 %	89MA
Japonsko	Ostatní spolupracující společnosti: — Daido Steel Co., Ltd. — JFE Steel Corporation	29,8 %	89MB 89ME
Japonsko	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Japonska	30,0 %	8999
Vietnam	Formosa Ha Tinh Steel Corporation	12,1 %	89MC
Vietnam	Veškerý ostatní dovoz pocházející z Vietnamu	12,1 %	8999

3. Stávající antidumpingová opatření se nevztahují na vietnamského vyvážejícího výrobce, skupinu Hoa Phat Group, tvořenou společnostmi Hoa Phat Dung Quat Steel Joint Stock Company, Hoa Phat Cold Rolled Steel Company Limited, Hoa Phat Steel Sheet Co., Ltd/Hoa Phat Steel Sheet Limited Liability Company, Hoa Phat Steel Pipe Company Limited – Hung Yen branch, Binh Duong Hoa Phat Steel Pipe Co., Ltd / Binh Duong Hoa Phat Steel Pipe Company Limited a Hoa Phat Da Nang Steel Pipe Company Limited (doplňkový kód TARIC 89MD).

4. Použití individuálních celních sazeb stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury celním orgánům členských států, která musí obsahovat datované prohlášení podepsané příslušným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, s uvedením jeho jména a funkce, v tomto znění: *„Já, níže podepsaný/podepsaná, potvrzuji, že (objem v tunách) (dotčeného výrobku) prodávaného na vývoz do Evropské unie, na nějž se vztahuje tato faktura, byl vyroben společností (název a adresa) (doplňkový kód TARIC) v [Egyptě, Japonsku nebo Vietnamu]. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné.“* Dokud taková faktura nebude předložena, použije se clo platné pro veškerý další dovoz pocházející z [Egypta, Japonska nebo Vietnamu].

5. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla podle prováděcího nařízení (EU) 2025/670, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Egypta, Japonska a Vietnamu se vyberou s konečnou platností. Zajištěné částky, které převyšují konečnou sazbu antidumpingových cel, se uvolní.

Článek 3

Ustanovení čl. 1 odst. 2 může být změněno tak, aby byli doplněni noví vyvážející výrobci z Egypta, Japonska a Vietnamu a aby se na ně vztahovala příslušná vážená průměrná sazba antidumpingového cla pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku. Nový vyvážející výrobce předloží důkazy o tom, že:

a) během období šetření (od 1. dubna 2023 do 31. března 2024) nevyvážel zboží popsané v čl. 1 odst. 1;

b) není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem, na něž se vztahují opatření uložená tímto nařízením a kteří mohli v původním šetření spolupracovat; a

c) po skončení období šetření buď skutečně vyvážel dotčený výrobek, nebo se smluvně neodvolatelně zavázal k vývozu podstatného množství výrobků do Unie.

Článek 4

1. V případech, kdy se na ploché válcované výrobky ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracované, neplátované, nepokovené ani nepotažené, začne uplatňovat clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159 a toto clo je vyšší než úroveň antidumpingového cla stanoveného v čl. 1 odst. 2, vybere se pouze clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159.

2. Po dobu uplatňování odstavce 1 se výběr cel uložených podle tohoto nařízení pozastavuje.

3. V případech, kdy se na ploché válcované výrobky ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracované, neplátované, nepokovené ani nepotažené, začne uplatňovat clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159 a toto clo je stanoveno na úrovni nižší, než je úroveň antidumpingového cla uvedeného v čl. 1 odst. 2, vybere se clo při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159 společně s rozdílem mezi tímto clem a vyšším antidumpingovým clem uvedeným v čl. 1 odst. 2.

4. Výběr části objemu antidumpingových cel, která se podle odstavce 3 nevybere, se pozastavuje.

5. Pozastavení výběru uvedená v odstavcích 2 a 4 jsou časově omezena na dobu uplatňování cla při překročení kvóty uvedené v čl. 1 odst. 6 prováděcího nařízení (EU) 2019/159.

Článek 5

Antidumpingové řízení týkající se dovozu výrobku uvedeného v čl. 1 odst. 1 pocházejícího z Indie se tímto ukončuje.

Článek 6

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 25. září 2025.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN